

HUMANISTINEN
AMMATTIKORKEAKOULU

OPINNÄYTETYÖ

Pienistä murusista isoksi puroksi

Varkauden kulttuuritoimijoiden yhteistyön kehittäminen

Marketta Kosunen

Kulttuurituotannon koulutusohjelma (240 op)

11 / 2016

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

Kulttuurituotannon koulutusohjelma

TIIVISTELMÄ

Työn tekijä Marketta Kosunen	Sivumäärä 40 ja 6 liitesivua
Työn nimi Pienistä murusista isoksi puroksi: Varkauden kulttuuritoimijoiden yhteistyön kehittäminen	
Ohjaava(t) opettaja(t) Annamari Maukonen	
Työn tilaaja ja/tai työelämäohjaaja Varkauden kaupunki ja Navitas Kehitys Oy	
Tiivistelmä <p>Opinnäytetyön tavoitteena oli kartoittaa varkautelaisten kulttuuritoimijoiden suurimmat haasteet toiminnassaan ja luoda malli yhteistyölle toimijoiden tarpeiden pohjalta. Opinnäytetyön ovat tilanneet Varkauden kaupunki ja Keski-Savon kehittämissyhtiö Navitas Kehitys Oy. Navitas Kehitys on koordinoanut erityisesti seutukunnan kärkitapahtumien yhteistyötä, mutta tässä opinnäytetyössä myös pienemmät kulttuuri- ja tapahtumatoimijat pääsevät kertomaan kohtaamistaan haasteista.</p> <p>Kehittämistyön menetelminä käytettiin kyselyä ja benchmarkingia. Benchmarking-kohteina olivat Kuopio Festivals ry, Pirfest ry, Oulun kulttuuritapahtumayhdistys ry ja Produforum. Kyselyaineistoa analysoimalla ja peilaamalla sitä benchmarking-kohteisiin löytyi teemoja, joiden ympärille yhteistyöverkosta voidaan lähteä rakentamaan.</p> <p>Opinnäytetyöstä käy ilmi, että keskeisimpiä haasteita kaikille toimijoille ovat rahoituksen saaminen sekä markkinoinnin ja tiedotuksen osaaminen. Ongelmana pidettiin myös sitä, että organisaatioissa toimivien aktiivien määrä on pieni ja suuri osa tuotantotyöstä jää vain muutaman henkilön harteille. Talkootyöväen vähäinen määrä oli monen vastaajan mielestä suuri haaste.</p> <p>Lopputuloksena on suunnitelma yhteistyömallista, jossa yhteistyön teemoiksi nousivat yhteinen tila, yhteinen kattojärjestö, kulttuuritoimijoiden kouluttaminen ja oman osaamisen jakaminen muille kaupungin kulttuuritoimijoille. Opinnäytetyön pohjalta toimijoiden on mahdollista lähteä suunnittelemaan hanketta yhteistyöverkoston kehittämiseksi.</p> <p>Ammattialan kehittämisen kannalta opinnäytetyöstä voi olla hyötyä niille tahoille, jotka suunnittelevat pienempien paikkakuntien kulttuuritoimijoiden verkostoa. Toimijat todennäköisesti kohtaavat tuotannoissaan samankaltaisia haasteita paikkakunnasta riippumatta. Tärkein merkitys työllä on kuitenkin paikallisesti juuri varkautelaisille kulttuurin parissa toimijoille, joiden pitkään keskustelun tasolla pohditut suunnitelmat ovat saaneet konkreettisen, kirjallisen muodon.</p>	
Asiasanat kulttuuritoiminta, kulttuuritapahtumat, yhteistyö, verkostot	

HUMAK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES
Degree Programme in Cultural Management

ABSTRACT

Author Marketta Kosunen	Number of Pages 40 + 6 attachments
Title From a Small Crumb to a Large Stream: Developing Cooperation between Cultural Operators in Varkaus	
Supervisor(s) Annamari Maukonen	
Subscriber and/or Mentor City of Varkaus and Navitas Kehitys Oy	
Abstract <p>The purpose of this thesis was to find out cultural operators' biggest challenges in Varkaus. Another function was create a model of cooperation, which is based on cultural operators' own needs. The thesis is subscribed by the city of Varkaus and Navitas Kehitys Oy.</p> <p>The research methods in this thesis were survey and benchmarking. Benchmarked objects were Kuopio Festivals, Pirkanmaa Festivals, Oulu Cultural Event association and Produforum. The collected material was analyzed and reflected to benchmarking material in order to find essential themes for the cooperation model.</p> <p>The most crucial challenges for the cultural operators are the lack of financing, marketing and informing expertise, In addition, there was too few active members in the organizations.</p> <p>The cooperation model includes four themes to start the cooperation with: shared workspace and meeting space, an umbrella organization, training of cultural operators and sharing the knowledge between cultural operators. This thesis can help the cultural operators to start developing their cooperation to an active network.</p> <p>This thesis can be useful for operators, who are planning to build a cooperation network in a small town. These operators probably meet same kind of challenges nationwide. However, the importance is mainly for the operators in Varkaus, where the cooperation network has been planned for many years.</p>	
Keywords cultural activity, cultural events, cooperation, networks (societal phenomena)	

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	5
2 KULTTUURIN TOIMINTAYMPÄRISTÖ VARKAUDESSA	7
2.1 Varkauden kaupungin kulttuuritoiminta	8
2.2 Kolmannen sektorin kulttuuritoimijat ja kulttuurialan yritykset	9
3 NÄKÖKULMIA YHTEISTYÖVERKOSTOIHIN	10
3.1 Kuopio Festivals ry	11
3.2 Pirfest ry	12
3.3 Oulun kulttuuritapahtumayhdistys ry	13
3.4 Produforum	15
4 KEHITTÄMISTYÖN MENETELMÄT	17
4.1 Kysely	17
4.2 Benchmarking	20
5 KYSELYAINEISTON ANALYSOINTI	22
5.1 Kulttuuritoimijoiden taustatiedot	22
5.2 Tuotantoon liittyvät haasteet	25
5.3 Vastaajien mietteitä yhteistyöstä	28
6 AJATUKSIA YHTEISTYÖN KEHITTÄMISEKSI	32
6.1 Yhteinen tila	33
6.2 Yhteinen kattojärjestö	33
6.3 Kulttuuritoimijoiden koulutus	35
6.4 Oman osaamisen jakaminen	36
7 LOPUKSI	37
LÄHTEET	39
LIITTEET	41

1 JOHDANTO

Suuri osa kolmannen sektorin kulttuuritoimijoista kamppailee samanlaisten haasteiden parissa: kuinka löytää rahoitus toiminnalleen ja tapahtumilleen, mistä saada riittävästi talkootyövoimaa, miten tuoda tehokkaimmin esille omaa tapahtumaansa tai mistä saada tarvittavaa kalustoa. Usein käy myös niin, että kulttuurin parissa toimivat yhteisöt jäävät touhuamaan omiin nurkkiinsa sen sijaan, että yhdistäisivät voimiaan ratkaistakseen vastaan tulevia haasteita yhdessä.

Yhteistyöverkoston rakentamisen tarve on leijunut ilmassa Varkauden alueella jo kauan, mutta selkeä koordinointi on puuttunut. Museotoimenjohtaja Hanna-Kaisa Melaranta on koonnut työryhmän, jonka jäseninä on kaupungin kulttuuritoimijoita mm. taiteen perusopetusta tarjoavalta Soisalo-opistolta ja nuorisopalveluilta sekä paikallisia kolmannen sektorin kulttuuritoimijoita. Ajatuksena on lähinnä perustaa kattojärjestö varkautelaisille kulttuuriyhdistyksille. Työryhmällä on selkeä motivaatio yhteistyöverkoston rakentamiseen, ja tämän opinnäytetyön avulla saadaan kulttuuritoimijoilta tietoa, jonka avulla yhteistyötä voidaan ryhtyä rakentamaan.

Navitas Kehitys Oy on koordinoinut Keski-Savon kärkitapahtumien yhteistyötä erilaisin kokoontumisin ja vierailun. Pääosin vapaaehtoisvoimin toimivat tapahtumat kokevat usein yhteistyön olevan ylimääräinen lisä tapahtumatoiminnan päälle ja yhteistyöstä tulevaa hyötyä ei nähdä etukäteen. Tämän vuoksi isompien tapahtumien yhteistyöyritykset ovat pikku hiljaa hiipuneet. Pienemmät kulttuuritoimijat sen sijaan kokevat, että tarvitsevat toimintaansa tukea nimenomaan yhteistyökumppaneista, jotta saadaan kaikkia hyödyttäviä synergiaetuja.

Tämän opinnäytetyön tavoitteena on selvittää, millaisia yhteistyön tarpeita paikallisilla kulttuuritoimijoilla on. Samalla on tarkoitus kehittää kulttuuritoimijoiden tarpeista kumpuava yhteistyömalli, jonka pohjalle voidaan rakentaa elinvoimainen yhteistyöverkosto. Kehittämistyö keskittyy Varkauden kulttuuritoimijoihin, joiden toiminta on pääosin tapahtumien tuottamista muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta. Nämä kulttuuritoimijat ovat pääosin yhdistyksiä, mutta mukana on myös kunnallisia kulttuuripalveluita tuottavia organisaatioita ja kulttuurialan yrityksiä .

Opinnäytetyön ovat tilanneet Varkauden kaupunki ja Navitas Kehitys Oy. Molempien tahojen tavoitteena on kehittää kaupungin ja koko Keski-Savon elinkeinoelämää sekä matkailua. Kulttuuritapahtumat ja monipuolinen kulttuurikenttä houkuttelevat kaupunkiin sekä matkailijoita että uusia asukkaita, joten toimivan ja elinvoimaisen yhteistyöverkoston avulla on mahdollista vauhdittaa myös elinkeinoelämän kehittymistä ja kasvua. Varkauden kaupungin osalta yhteyshenkilöni on museotoimenjohtaja Hanna-Kaisa Melaranta ja Navitas Kehitys Oy:ssä yhteistyötä ovat kanssani tehneet tapahtumatuottaja Heli Sutinen ja matkailun markkinointisihteeri Eeva Lemiläinen.

Varkauden kulttuuritapahtumakentälle ominaista on ammattituottajien vähäinen määrä. Tuottajan nimikkeellä työskentelee kaupungissa kaksi henkilöä, Navitas Kehitys Oy:n ja lastenkulttuurikeskus Verson palveluksessa. Suurin osa tapahtumista on kuitenkin kolmannen sektorin eli erilaisten yhdistysten tuottamaa. On mielenkiintoista nähdä, onko kolmannella sektorilla tarvetta ammattimaisen tuottajan osaamiseen tapahtumiensa tueksi.

Taustatietoa työhön on koottu lähdekirjallisuuden ja benchmarkingin avulla. Myös ns. hiljaisella tiedolla on oma osuutensa tietolähteenä. Lähdekirjallisuus painottuu erilaisien tapahtumien ja kulttuuriyhdistysten muodostamiin verkostoihin ja verkostoitumisen prosesseihin sekä metodologiseen kirjallisuuteen. Benchmarking-kohteena ovat Kuopio Festivals ry, Pirfest ry, Oulun kulttuuritapahtumayhdistys ry ja Produforum. Näistä Kuopio Festivals on aloittanut markkinointiyhteistyönä, Pirfest ry puolestaan on rakennettu Pirkanmaan tapahtumien kehityshankkeen pohjalle. Oulun kulttuuritapahtumayhdistys ry kokoaa yhteen Oulun juhlaviikkojen tapahtumat muodostaen näin luonnollisen yhteistyöverkoston ja Produforum puolestaan perustuu tuottajien ja kulttuuritoimijoiden yhteiseen tilaan, joka luo mahdollisuuden yhteistyön tekemiseen.

2 KULTTUURIN TOIMINTAYMPÄRISTÖ VARKAUDESSA

Varkauden kaupunki on noin 22 000 asukkaan tehdaspaikkakunta Pohjois-Savossa. Varkaus muodostaa yhdessä lähikuntien, Joroisten, Leppävirran ja Heinäveden sekä Pieksämäen kaupungin kanssa Keski-Savon alueen. Sijainti valtatie viiden varrella Pohjois-Savon keskuskaupungin Kuopion ja Etelä-Savon Mikkelin puolivälissä, vesistöjen keskellä ja kahden valtatie risteyksessä on melko keskeinen.

Varkauden kulttuurihistoria on pitkälti teollisuuden historiaa. Varkauden kauppala, joka vuonna 1962 sai kaupunkioikeudet, on syntynyt kosken äärelle perustetun ruuk-kivalimon ympärille. Ruukista kehittyi 1800-luvun aikana konepajateollisuuden sekä saha- ja laivanrakennustoiminnan keskus. Ahlströmin perheen ostettua Wahlin konepajan 1900-luvun alussa käynnistettiin puunjalostusteollisuus ja 1940-luvulla aloitettiin nykyään varkautelaisia eniten työllistävä voimalaitos- ja teollisuuskattiloiden valmistus. (Varkauden kaupunki 2013.)

Kaupungin kulttuuri on aikoinaan perustunut vahvasti tehtaanjohtaja Walter Ahlströmin toimiin. Esimerkkinä tästä on Varkauden soittokunta, joka aloitti palkattuna tehtaan soittokuntana 1900-luvun alkupuolella. Tehtaan rooli työntekijöidensä ja näiden perheiden ylläpitäjänä on luonnollisesti ajan saatossa menettänyt merkitystään ja kulttuuripalvelujen ylläpito on siirtynyt kaupungin ja kolmannen sektorin toimijoiden tehtäväksi.

Varkauden kaupungin ja kolmatta sektoria edustavien yhdistysten lisäksi kulttuuritoimijaksi voidaan laskea kulttuuritoimintaa tarjoavat yritykset. Varkaudessa on mm. yksityisiä gallerioita ja käsityöalan yrityksiä, jotka perustuvat liiketoiminnalle. Näiden yritysten pääasiallinen toiminta ei ole tapahtumien järjestämistä, kuten yhdistyksillä, vaan ne tarjoavat erilaisia kulttuuripalveluita, kuten kursseja tai tiloja tapahtumille.

2.1 Varkauden kaupungin kulttuuritoiminta

Varkauden kaupungin kulttuuritoimen alaisina laitoksina toimivat tällä hetkellä Varkauden museot (Varkauden kulttuurihistoriallinen museo, taidemuseo ja Taipaleen kanavamuseo), pääkirjasto ja Kangaslammin lähikirjasto. Myös kaupungin nuorisopalvelut järjestävät runsaasti kulttuuritoimintaa. Muita osin kulttuuritoimen tehtäviä on ulkoistettu yrityksille tai kolmannen sektorin toimijoille. Alunperin kaupungin kulttuuritoimen tuottama lastentapahtuma Vekara-Varkaus on siirtynyt Keski-Savon elinkeinotoimintaa edistävän Navitas Kehitys Oy:n organisoimaksi tapahtumaksi. Samoin on tehty myös vuosittain marraskuussa Varkauden pääkirjastolla järjestettävän taide-tapahtuman, Tarinoiden Taulumäen kohdalla.

Kaupungin omia tapahtumia, kuten itsenäisyysjuhlaa, on tuottanut esimerkiksi kotiseutuyhdistys Warkaus-seura. Viime vuosina merkittävään rooliin kaupungin tapahtumien tuottajana on noussut Soisalo-opisto, joka on Varkauden kaupungin ylläpitämä, vapaata sivistystyötä ja taiteen perusopetusta tarjoava oppilaitos. Soisalo-opiston toiminta-alueena on koko Keski-Savo. Soisalo-opiston alaisuudessa toimii myös alueellinen lastenkulttuurikeskus Verso. (Soisalo-opisto 2016.)

Varkauden kaupunki on hiljattain luopunut kulttuuritoimen virkamiehistä ja kaupungin kulttuurilaitokset toimivat sivistysjohtajan alaisuudessa. Sivistystoimi hallinnoi kulttuurin avustuksia, joita on mahdollisuus hakea ympäri vuoden niin kauan, kuin avustussumäärärahaa on jäljellä. Kulttuuritoimija voi hakea vuosittaista toiminta-avustusta, kohdeavustusta tai tappiontakuuavustusta.

Varkauden kaupungin omistuksessa on konsertteja ja muita tapahtumia varten rakennettu Warkaus-sali, jota vuokraa salin yhteydessä toimiva hotelli Oscar. Kaupunki on vuokrasopimuksessa pidättänyt itsellään oikeuden kaupungin tapahtumien ilmaiskäyttöön, jonka avulla kaupungin omat instituutiot, kuten koulut, musiikkiopisto tai tanssikoulu voivat järjestää tapahtumiaan ilman salivuokraa.

2.2 Kolmannen sektorin kulttuuritoimijat ja kulttuurialan yritykset

Varkaudessa ja lähikunnissa toimii lukuisa joukko eri taiteenalojen yhdistyksiä, jotka pyrkivät paikkamaan kaupungin tarjoamien kulttuuripalveluiden puutteita. Musiikkiyhdistyksiä on näistä eniten, mutta joukkoon mahtuu mm. kirjallisuuden, kuvataiteen, teatterin, kulttuurihistorian ja käsityön parissa toimivia yhdistyksiä. Suurin osa näistä yhdistyksistä tuottaa myös omia tapahtumiaan.

Näkyvimpiä kolmannen sektorin musiikkitoimijoita Varkaudessa ovat Varkauden soitto-kunta ry, Kaura-ahon kansanmusiikkiyhdistys ry ja Varkauden Bändiklubi ry sekä Soisalo-opiston piirissä toimivat kuoroyhdistykset, kuten Varkauden Laulu ry. Myös Varkauden seurakunta järjestää musiikkitilaisuuksia ympäri vuoden. Mekaanisen musiikin museossakin pääsee nauttimaan musiikista ja samalla voi tutustua musiikin historiaan.

Sanataidetta kaupungissa edustaa Kirja-Varkaus ry, joka järjestää mm. kirjailijavierailuita, lukupiirejä ja kirjoituskilpailuja. Kuvataiteen saralla toimivat Varkauden kuvataideyhdistys ry ja Kameraseura. Näyttelytiloja tarjoaa taidekeskus Väinölä Päiviönsaaren kaupunginosassa. Kotiseutukeskus Tyyskänhovin ylläpitäjänä toimii Warkausseura, jonka toimintaan kuuluu mm. Sykkeessä-kaupunkilehden ja Piippujen ympärillä-liitteen toimittaminen ja kotiseutukasvatus.

Teatteritaide elää Varkaudessa vahvana. Varkauden Teatteri on yhdistyspohjainen teatteri, jonka ohjelmistotarjonta on teatterin kokoon nähden erittäin monipuolista. Teatteri on tullut tunnetuksi erityisesti musiikkinäytelmistään. Myös harrastajateatteri-toiminta on kaupungissa voimissaan: vuoden aikana nähdään useita teoksia mm. teatteriryhmä Nimettömiltä, Harjurannan teatterilta sekä Kangaslammin teatterilta.

3 NÄKÖKULMIA YHTEISTYÖVERKOSTOIHIN

Viime vuosina erityyppisiä kulttuurin yhteistyöverkostoja on rakennettu ympäri Suomen. Erityisesti heikko kansallinen taloustilanne on ajanut kulttuuritoimijoita luomaan yhteistyötä, jonka avulla pystytään jakamaan kustannuksia eri toimijoiden välillä. Tässä luvussa esittelen verkostoitumisen taustateoriaa sekä muutamia yhteistyömallia ja -verkostoja, joita voidaan käyttää apuna myös Varkauden yhteistyömallin luomisessa. Luvussa viisi tein vielä benchmarking- eli vertailuanalyysia erityisesti yhdistysmuotoisista yhteistyöverkostoista.

Halosen (2010, 7) mukaan termit verkosto tai klusteri ovat olleet runsaasti esillä selviyksissä, joissa käsitellään kulttuurialaa. Toimijaverkostojen määrittely on kuitenkin jäänyt usein epäselväksi. Tapahtumia käsitellään yleensä taidelajikohtaisesti, mutta on yhä yleisempää, että tapahtumasisällöt koostuvat useasta eri taiteenlajista. Klusteriajattelussa verkostojen osana nähdään myös yritykset ja organisaatiot, jotka toimivat yhteisessä vuorovaikutteisessa verkostossa esimerkiksi kulttuuritoimijoiden kanssa.

Verkostojen tarpeen ovat luoneet yhteiskunnassa tapahtuneet muutokset, erityisesti tietotekniikan nopea kehittyminen. Kulttuurin ja luovan talouden rakentamat verkostomallit ovat olleet esimerkkinä myös muille yhteiskunnassa tai taloudessa tarpeellisille verkostoille. Verkostot kuitenkin tarvitsevat toimiakseen omat luovat ympäristönsä ja sujuvasti verkostoissa toimivat ammattilaisensa. Näistä luovista tiloista lähtevät verkostot muodostavat helposti ympärilleen yritysten klusterin ja luovat toimintaympäristöjä, jotka eivät rajoitu pelkästään luoviin aloihin. (Parkkola 2012, 10-13.)

Björkqvist (2011, 12) kirjoittaa, että verkosto-osaamisessa tiivistyy itseohjautuvuus ja yhteistyö. Verkoston osapuolet tekevät usein työtä eri paikoissa, mutta ovat kuitenkin riippuvaisia yhteistyökumppaneistaan. Tekniikan avulla yhteydenpito on kuitenkin mahdollista ja sen avulla sosiaalinen verkostoituminen on tehty näkyväksi. Verkostoituminen on siis nykypäivänä helppoa, kun samalla tavalla asioista ajattelevat voivat löytää toisensa esimerkiksi sosiaalisessa mediassa.

Verkostoitumisprosessin lähtökohtana on tilanne, jossa yhdellä tai useammalla toimijalla on tarve verkostoitumiselle. Näiltä verkostotoimijoilta vaaditaan myös luottamus siihen, että verkosto on sopiva toimintatapa. Toimijoiden organisaatioiden sisäisten olosuhteiden täytyy motivoida toimimaan verkostossa ja samalla mahdollistaa systemaattinen verkostoituminen. (Nykänen 2015, 138-139.) Verkostoitumisen alkuvaiheessa on tärkeää, että olosuhteet tukevat verkoston syntyprosessia. Tällaiset olosuhteet saavutetaan parhaiten oppimalla kokemuksista ja keskustelemalla. (Järven-sivu, Nykänen & Rajala 2011, 379.)

3.1 Kuopio Festivals ry

Kuopio Festivals ry on liiketoimintaa harjoittava yhdistys, jonka jäseniä ovat Itä-Suomen alueellinen elokuvakeskus Isak ry, Pohjois-Savon Nuorisoseurojen liitto, Pohjois-Savon kirjallinen yhdistys Vestäjät ry, Kuopion Lasten Sirkus ry ja Kuopion kaupunkikeskustan kehittämissyhdystys ry (Kuopio Festivals ry 2016). Kuopio Festivals ry:n perustaminen oli yhteismarkkinointilähtöinen idea, jossa Kuopion kaupunki toimi rahoittajana auttaakseen monia pieniä tapahtumia. Ajatuksena yhdistyksen perustamisessa oli kaupungin tapahtumatoiminnan kehittäminen. (Laitinen 2015.)

Kuopio Festivals ry tuotti alkuaikoinaan useamman tapahtuman rypästä, joka ajoitettiin syksyyn. Nämä tapahtumat pidettiin viikon välein ja aloitustapahtumaksi kehitettiin Taiteiden juhla, joka oli taiteiden yö-tyyppinen tapahtuma. ANTI Contemporary Art Festival oli alun perin keskeisenä toimijana Kuopio Festivalsissa, mutta ANTI-festivaali kasvoi niin suureksi, että sille tuli tarve perustaa itsenäinen tuotantoorganisaatio. (Laitinen 2015.)

Yhteismarkkinointituki loppui kaupungin taholta 2009 ja usean tapahtuman rahoitus väheni merkittävästi. Rahoituksen ongelmat muuttivat toimintamallin siten, että Kuopio Festivals ryhtyi myymään tuotantopalveluja myös yhdistyksen ulkopuolelle. Kuopio Festivalsin tuottaja myi tuotantopalveluita mm. Terve Kuopio-päivälle ja Kuopio Tanssii ja soi -festivaalille. Ostopalveluina tuotettiin myös Vilimit -elokuvafestivaalia Kuopiossa ja Täydenkuun tansseja Pyhäjärvellä sekä Joroisten musiikkipäiviä. Yh-

distyksen jäsenten tuotantoyhteistyötä tehdessä eri toimijat maksoivat oman osuutensa esim. yhteismarkkinoinnista. (Laitinen 2015.)

Yhdistys on tuotteistanut tuotantopalvelunsa kahdeksi erityyppiseksi palvelupaketiksi. *Ideasta suunnitelmaksi* -paketti sisältää lähinnä tapahtuman suunnitelman idean tasolta tuotanto-ohjeisiin saakka. *Suunnitelma tapahtumaksi* -paketti puolestaan tarjoaa tapahtumanjärjestäjälle tuottajan, joka toteuttaa tapahtuman rahoituksesta jälkitöihin saakka. Asiakas voi myös tilata vuokratuottajalta apua mihin tahansa tuotantoprosessin vaiheeseen. (Kuopio Festivals 2016 b.)

Viime vuosina Kuopio Festivals on tuottanut yhteistyössä Kuopion kaupungin kanssa monialaista Kuopio juhlii -tapahtumaa, joka on kerännyt yli 50 000 kävijän yleisön. Kuopio Festivalsin oma tuotanto on Minnan päivät, joka on tänä vuonna järjestetty seitsemättä kertaa. (Kuopio Festivals 2016.)

Laitinen (2015) toteaa, että Kuopio Festivalsin rooli on ollut pitkälti tapahtumahautomon rooli. Pienet tapahtumat ovat saaneet yhdistyksestä apua tuotannon perusongelmiin ja pikku hiljaa kasvettuaan ovat voineet ryhtyä itsenäisempään tapahtumatuotantoon. Edelleen toiminnassa ovat yhteiset nettisivut, ja Kuopio Festivals on toiminut myös hankekoordinaattorina. Hankkeissa mm. kehitettiin yhdistykselle sopivaa ostopalvelumallia. Organisaatiossa on tällä hetkellä kaksi osa-aikaista tuottajaa.

3.2 Pirfest ry

Pirfest ry:n taustalla on vuosina 2009-2012 toteutettu Pirkanmaan festivaalit – voimaa verkostoista –hanke, jota rahoittivat Euroopan aluekehitysrahasto, Luova Tampere-ohjelma sekä muutamat kuntarahoittajat. Liki kolmenkymmentä festivaalia yhdistäneen hankkeen tavoitteena oli alueen kulttuurifestivaalien verkostoituminen. Tämä verkosto jatkoi toimintaansa vahvana vielä hankkeen jälkeen. Hankkeen avulla tapahtumatoimijat ovat löytäneet vertaistukea ja yhtenäinen verkosto on lisännyt neuvotteluvoimaa. Samalla saatiin kävijäkyselyiden myötä lisää tietoa, jonka avulla festivaalien kehittäminen on ollut mahdollista. (Pirfest ry 2016a.)

Festivaaliverkoston kehittämisen alkuvaiheessa keskeisessä roolissa olivat kehittämisseminaarit, teematiimit ja vertaisarviointi. Erityisen tärkeänä motiivina verkoston kokoamisessa oli pyrkimys festivaalien toimintaedellytysten ja tuottavuuden lisäämiseen sekä tuotannon työntekijöiden työllistymisen ympärivuotisuuden parantaminen. Samalla haluttiin tehostaa yhteistyötä matkailutoimijoiden kanssa. (Pirfest ry 2012, 6-9.)

Hankkeen yhteydessä alueen tuotantoammattilaisten osaaminen kerättiin festivaalityön tietopankkiin, jonka avulla sekä aloittelevan että kokeneen tapahtumanjärjestäjän on helppo seurata tuotantoprosessia. Hankkeessa pyrittiin myös siihen, että jokaisella festivaalilla on mahdollisuus kehittää tapahtumaansa ympäristöystävällisempään suuntaan. Pirkanmaan festivaalit – voimaa verkostoista toi myös tietoa siitä, miten paikalliset festivaalit toimivat koko alueen kiinnostavuuden ja talouden moottorina. (Pirfest ry 2016a.)

Tätä nykyä Pirfest ry:llä on kymmenen kunnan alueella 36 eri taiteenlajea edustavaa jäsenfestivaalia. Yhdistys toteaa tärkeimmän tehtävänsä olevan pirkanmaalaisien festivaalien toimintaedellytysten parantamisen. Keskeisenä toimintana on festivaalien tekeminen tunnetuksi sekä kotimaassa että ulkomailla. (Pirfest ry 2016b.) Yhdistyksellä on kaksi palkattua työntekijää, toiminnanjohtaja ja tiedottaja.

Pirfest ry:n toimenpiteitä tapahtumien toimintaedellytysten parantamiseksi on ollut mm. yhteinen markkinointi jokavuotisen tapahtumaesitteen muodossa. Yhdistyksen jäsenillä on käytössään tiedotuskanava, jonka avulla yhdistykset voivat lainata tai vuokrata toisilleen kalustoa. Samassa verkkopalvelussa Pirfest ry ylläpitää festivaalityöntekijäpankkia ja yhdistyksen tapahtumakalenterissa festivaalit voivat ilmoittaa omasta toiminnastaan. Yhdistys on myös suunnitellut muunneltavan kävijäkyselymallin, joka on räätälöity jäsenyhdistyksiä varten. (Pirfest ry 2012, 6-10.)

3.3 Oulun kulttuuritapahtumayhdistys ry

Oulun kulttuuritapahtumayhdistys toimii pääosin Oulun juhlaviikkojen koordinaattorina kooten useampia tapahtumia saman sateenvarjon alle. Vuonna 2010 perustetulla

yhdistyksellä on myös tärkeä tehtävä Oulun ja sen ympäristökuntien tapahtumaverkoston kehittäjänä. Yhdistyksen tavoitteena on lisätä kulttuurin ja taiteen saavutettavuutta alueellaan ja tukea kulttuuritoimijoiden toimintamahdollisuuksia. (Oulun kulttuuritapahtumayhdistys 2016.) Yhdistys myös tuottaa omia tapahtumia, organisoii yhteismarkkinointia ja -tuotantoja ammattimaisesti sekä toimii tarvittaessa tuotantoalustana pienten toimijoiden tapahtumille (Oulun Kulttuuritapahtumayhdistys ry 2014, 3).

Yhdistyksellä on ollut Oulun kaupungin kanssa palvelukumppanuussopimus, jonka myötä myös Oulunsalon kunnan aikaisemmin tuottama Oulunsalo Soi –tapahtuman tuottaminen on siirtynyt yhdistykselle. Vuoden 2016 alusta saakka yhdistys on mukana Oulun merkittävimmissä kansainvälisissä tapahtumissa, Ilmakitaransoiton MM-kisoissa, kun tapahtumaa tuottava Airnest Productions Oy siirtyi yhdistyksen omistukseen. (Oulun kulttuuritapahtumayhdistys ry 2016.)

Aikaisemmin mainittujen yhdistysten tavoin myös Oulun kulttuuritapahtumayhdistys on löytänyt hankkeet alueen tapahtumien kehittämiseksi. Opetus- ja kulttuuriministeriön rahoittamana on toteutettu kulttuurimatkailuhanke vuosina 2012-14 ja saavutettavuushanke vuoden 2015 aikana. Vielä alkuvaiheessaan on huhtikuussa 2016 käynnistetty Tapahtumien hubi –hanke, jonka tavoitteena on löytää yhteisiä toimintamalleja tapahtumien yhteismarkkinoinnin, ansainta- ja yhteistyömallien sekä vaikutavuuden seurannan kehittämiseksi. (Oulun kulttuuritapahtumayhdistys ry 2016.)

Tapahtumien hubi –hanketta edelsi vuonna 2014 tehty KUVÉ-selvitys, jossa kartoitettiin alueen kulttuuritapahtumatuottajien tarpeita yritys yhteistyöhön liittyen. Samalla haluttiin koota toiminta-alueelta perustietoa tapahtuma-alan verkoston ja luovan keskuksen kehittämistä varten. Hankkeen rahoittajana toimi Euroopan sosiaalirahasto Pohjois-Pohjanmaan ELY-keskuksen kautta. (Oulun kulttuuritapahtumayhdistys 2016.)

Yhdistyksen verkostoon kuuluu 10 tapahtumaa: Elojazz, Oulunsalo soi, metallimusiikin festivaali Jalometalli, sanataidefestivaali Oulun Muusajuhlat, Kiimigin musiikkifestivaali Koiteli elää, Oulun musiikkivideofestivaalit, Ilmakitaransoiton MM-kisat, Oulun taiteiden yö ja elektronisen musiikin tapahtuma Time Tunnel. Yhdistys on konseptoinut Oulun juhlaviikkojen festivaalien ulkopuolelle jäävät tapahtumansa kolmeen ta-

pahtumasarjaan: Oulun juhlatuotantoyhdistys esittää, Ekstrat ja Makrot. (Oulun kulttuuritapahtumayhdistys 2012, 3.)

Oulun juhlatuotantoyhdistys esittää -kokonaisuuteen valitaan vuosittain kaikille taiteenlajeille avoimessa haussa korkeatasoisia, ajankohtaisuutta tarjoavia esityksiä. Kolmen vuoden ajan yhdistys on järjestänyt makrokonsertteja, joissa pienelle yleisölle tarjotaan yllättävissä paikoissa konsertteja. Ekstrat -kokonaisuus puolestaan koostuu niistä esityksistä, jotka kuuluvat yhteistuotantoihin tai jotka on valittu yhteismarkkinointiin. (Oulun kulttuuritapahtumayhdistys 2012, 3.)

Oulun juhlatuotantoyhdistyksen verkkosivuilta kävijöiden on helppo löytää tapahtumia sekä juhlatuotantoyhdistyksen ajalta että sen ulkopuolelta. Verkkosivu palvelee koko alueen yleisöä, sillä sieltä voi hakea tapahtumia päivämäärän mukaan. Erityisesti huomiota kiinnittävät verkkotoimituksen artikkelit, joissa pohjustetaan tulevia tapahtumia tai arvioidaan menneitä. Yhdistyksen toimistolla on neljä työntekijää, toiminnanjohtajan lisäksi kaksi tuottajaa ja projektikoordinaattori.

3.4 Produforum

Produforumin tarkoituksena on kehittää vapaalla taidekentällä toimivien ruotsinkielisten taiteilijoiden edellytyksiä tehdä työtään. Yhteistyötä mietittäessä oli noussut vahvana esille yhteisen kokoontumispaikan ja työtilojen tarve. Ajatuksena oli paikka, jossa taiteilijoilla olisi tuotantotöitään varten käytössään asianmukaiset toimistovälineet. Myös ruotsinkielisillä kulttuurituotannon opiskelijoilla oli tarve harjoittelupaikkoihin, joissa voi toimia omalla äidinkielellään. Vähitellen ajatukset rakentuivat hankkeeksi, joka sijoittui Helsingin seudulle ja jonka tavoitteena oli interaktiivinen kohtaamispaikka kulttuurialan ammattilaisille ja opiskelijoille. (Björkqvist 2011, 22.)

Hankesuunnitelmaa tehdessä oli selvää, että Euroopan sosiaalirahaston hankerahoituksen saaminen pelkälle työskentelytilalle oli hankalaa, joten tavoitetta päätettiin syventää. Kohtaamispaikan käyttöä haluttiin laajentaa yhteisten projektien suunnittelu- ja toteuttamispaikaksi sekä innovaatiopajaksi. Hakemuksessa haluttiin myös painottaa yrittäjyys- ja tuottamisosaamisen lisäämistä suomenruotsalaisten kulttuuritoi-

mijoiden parissa. Ensimmäinen Produforum-hanke hyväksyttiin vuonna 2006 ja yhteinen työtila avattiin Kulttuuritehdas Korjaamolla. (Björkqvist 2011, 22-25.)

Hankekoordinaattorin tehtävänä oli tukea Korjaamossa työskenteleviä toimijoita ja kehittää toimintaa niin, että kulttuuritoimijat löytäisivät Produforumin tarjoaman tuotamis-, markkinointi- ja projektituen. Kohtaamispaikassa järjestettiin kaikille avoimia tapaamisia, joissa pystyttiin kartoittamaan yhteistyötarpeita. Tapaamisten lisäksi ryhdyttiin luomaan virtuaalista kohtaamispaikkaa, lähinnä omia verkkosivuja (Produforum.fi ja Kulturforum.fi) sekä sosiaalisen median tarjoamia palveluita käyttäen. (Björkqvist 2011, 25.)

Produforumin verkostossa halutaan korostaa verkoston ei-hierarkista rakennetta ja avoimuutta ilman rajoituksia. Arvoihin kuuluu myös jokaisen toimijan osaamisen ja osallisuuden sekä mielekkään työn tekemisen tukeminen. Produforum on toimijoidensa työväline, ruotsinkielinen foorumi ammattimaiselle kulttuuritoiminnalle Suomessa. (Produforum 2016.)

Produforumin tarjoaman yhteistyöverkoston eduksi on katsottu erityisesti yhteismarkkinointi, joka mahdollistaa uuden yleisön löytymisen. Myös uusien kontaktien löytäminen ja työskentelyä varten tarjottu tila houkuttelevat mukaan verkostoon. Kollegat tuovat työpäivään hyvän rytmin ja helpottavat työskentelyä etenkin ongelmatilanteissa. Produforumin tarjoamat työpajat ja seminaarit antavat mahdollisuuden ajatustenvaihtoon ja uuden oppimiseen. Näissä seminaareissa ja työpajoissa on perehdytty mm. tekijänoikeuksiin, kulttuurituotteen hinnanmuodostukseen sekä markkinointiin sosiaalisessa mediassa. (Björkqvist 2011, 28-32.)

Helsingin seudun Produforum-hanke onnistui saavuttamaan tavoitteensa niin hyvin, että hanketta haluttiin laajentaa muullekin ruotsinkieliselle alueelle. Vuoteen 2013 mennessä jo viidellä alueella, Helsingissä, Uudellamaalla, Itä-Uudellamaalla, Turun seudulla ja Pohjanmaalla on Produforum-tiloja. Jokaisella alueella on omat tarpeensa ja ominaispiirteensä, jonka mukaan toiminta muotoutuu tai painottuu tietyille taiteenaloille. (Björkqvist 2011, 30.)

4 KEHITTÄMISTYÖN MENETELMÄT

Opinnäytetyössä käytetään sekä laadullisia että määrällisiä aineiston keräämis- ja analysointimenetelmiä. Määrällinen eli kvantitatiivinen menetelmä on tutkimustapa, jonka avulla tarkastellaan tietoa numeerisesti. Se antaa kuvan muuttujien välisistä suhteista tai eroista ja vastaa kysymykseen kuinka paljon, kuinka moni tai miten usein. Aineistosta saatava tieto on numeroina ja tulokset voidaan niin ikään esittää numeroina. (Vilkkä 2007, 13-14.) Opinnäytetyössä oleva kvantitatiivinen aineisto liittyy erityisesti kulttuuritoimijoiden taustatietoihin, kuten järjestettävien tapahtumien tai talkootyöntekijöiden määrään. Kyselyn perusteella saatu kvantitatiivinen aineisto ei kuitenkaan ole pääroolissa varsinaisen yhteistyöverkostomallin rakentamisessa, vaan sen on tarkoitus selvittää kulttuuritoiminnan laajuutta ja resursseja Varkaudessa.

Laadullisella eli kvalitatiivisella tutkimuksella voidaan pelkistetyimminkin tarkoittaa aineiston muodon ei-numeraalista kuvausta (Eskola ja Suoranta 1998, 11). Tutkimuksella pyritään kuvaamaan todellista elämää. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 1997, 152). Laadullista aineistoa analysoimalla pyritään saamaan aineistoon selkeyttä ja tällä tavoin tuottaa uutta tietoa (mt., 100). Tässä opinnäytetyössä laadullista aineistoa edustavat kyselyn avokysymykset, jossa vastaajien on mahdollista kertoa omin sanoin ajatuksiaan yhteistyöstä.

4.1 Kysely

Aineiston keräämisen menetelmäksi valikoitui Webropol-kysely. Kyselyn avulla aineistoa on mahdollista kerätä nopeasti suurelta ihmisjoukolta ja menetelmänä se vastaa opinnäytetyön tavoitteisiin eli yhteistyömallin rakentamiseen kaikkien kulttuuritoimijoiden tarpeiden pohjalta. Pelkän haastattelun avulla aineistoa olisi ollut mahdollista kerätä vain rajalliselta joukolta toimijoita. Kysely ei myöskään ole rajoitettu aikaan tai paikkaan, joten siihen voi vastata itselleen sopivana ajankohtana.

Pyrin tekemään kyselylomakkeesta mahdollisimman tiiviin ja lyhyen, jotta sen vastaamiseen ei menisi kohtuuttomasti aikaa ja se ei pelottaisi vastaajia pituudellaan.

Viisitoista kysymystä sisältävä lomake koostuu kolmesta osiosta, jotka on sijoitettu omille sivuilleen: taustatiedot, toimintaan kohdistuvat haasteet ja yhteistyötoiveet. Taustatiedoissa (kysymykset 1-8) selvitettiin, mitä taiteenlajeja vastaajan yhteisö edustaa, kuinka monta yleisötapahtumaa toimija järjestää vuosittain ja mitä muuta toimintaa järjestetään. Lisäksi kysyttiin, mikä on tapahtumien tai toiminnan kävijämäärä, toiminnan vuosibudjetti, ydinorganisaation koko ja koostumus, talkootyöntekijöiden määrä sekä talkootuntimäärä vuosittain. Kerätyn taustatiedon merkitys tulee esille siinä vaiheessa, kun tarkastellaan, millaista yhteistyötä eri toimijoiden on mahdollista omien resurssiensa puitteissa tehdä.

Kyselyn toisessa osiossa (kysymykset 9-12) toimijoilta tiedusteltiin tapahtumiin ja muuhun toimintaan liittyviä haasteita matriisikysymyksin. Osion kysymyskokonaisuudessa vastaajan tuli arvioida haasteita tuotannon eri alueilla, kuten rahoituksen ja talouden, tiedottamisen ja markkinoinnin, lakiosaamisen sekä käytännön tapahtumanjärjestämisen osaamisessa. Näitä osa-alueita vastaajat arvioivat viisiportaisella asteikolla välillä ”aiheuttaa paljon haasteita – ei aiheuta lainkaan haasteita”. Tämän osion tehtävänä oli selvittää, millaiset asiat aiheuttavat toiminnassa haasteita ja mitkä puolestaan sujuvat ilman ongelmia.

Kolmas kyselyosio (kysymykset 13-15) koostui kolmesta avokysymyksestä, joissa haluttiin vastauksia seuraaviin kysymyksiin: 1. Mitkä asiat aiheuttavat eniten haasteita toiminnassanne ja tapahtumien tuotannossa? 2. Millaista osaamista voisitte tarjota muille paikallisille tapahtumille tai kulttuuritoimijoille? 3. Millaista yhteistyötä haluaisitte tehdä muiden paikallisten tapahtumien tai kulttuuritoimijoiden kanssa? Näillä kysymyksillä pyritään saamaan yksityiskohtaista tietoa siitä, millaisten asioiden kanssa kulttuuritoimijat kamppailevat ja millaista yhteistyötä kentällä eniten kaivataan. Avokysymysten vaarana kyselyssä on, että vastaukset jäävät lyhyiksi, mutta vapaasti vastattavien kysymyksien avulla on toisaalta mahdollista saada tietoa, jotka jäisivät esimerkiksi monivalintakysymyksissä pimentoon.

Ennen vastaajille lähettämistä kysely käytiin läpi museotoimenjohtaja Hanna-Kaisa Melarannan koolle kutsumassa paikallisten kulttuuritoimijoiden työryhmässä, jonka jäsenet antoivat kyselyyn kehitysehdotuksia. Kysely muutettiin myös muotoon, joka mahdollistaa vastaamisen kaikenlaisilta toimijoilta yrityksistä yhdistyksiin. Samalla

laajennettiin kyselyä koskemaan myös muuta kuin tapahtumatoimintaa. Työryhmän lisäksi kysely testattiin kolmella vastaajalla mahdollisten epätarkkuuksien tai teknisten hankaluuksien selvittämiseksi.

Kyselyn kohderyhmä on rajattu sekä maantieteellisesti että kohderyhmän toiminnan perusteella. Kysely lähetettiin varkautelaisille kulttuuritoimijoille, joiden toiminta on aktiivista. Kaupungin kulttuuritoimijoista ei ole olemassa varsinaista tietokantaa, osa yhteystiedoista löytyi Varkauden kaupungin sivuilta, joitakin yhteystietoja etsittiin yhdistysrekisteristä. Vastaajia listattiin myös vuoden 2016 Keski-Savon kesäohjelmakalenterista sekä suullisesti eri kulttuuritoimijoilta kyselemällä. Yhteistyökumppanina tässä vaiheessa olivat Navitas Kehityksen Heli Sutinen ja Eeva Lemiläinen. Lopullisessa listauksessa oli 40 erityyppistä kulttuuritoimijaa, joista moni toimii useammassa yhdistyksessä tai yhteisössä.

Kyselyn otannan ei voida sanoa olevan erityisen suuri, mutta koska kohderyhmä on rajattu ja yhteistyötarpeiltaan uniikki, sen voidaan katsoa olevan riittävä. Vilkan (2015, 150) mukaan on mietittävä, millaisella aineistolla on mahdollista saada riittävä kuvaus käsiteltävästä asiasta. Otanta on tässä tapauksessa erityisesti laadulliselle tutkimukselle tyypillinen harkinnanvarainen otanta (Eskola & Suoranta 1998, 14). Yhteistyön tarve on Varkauden kulttuurielämässä jo sanottu julki ja siitä on keskusteltu monessa yhteydessä, joten oli todennäköistä, että toimijoilla on motivaatiota vastata kyselyyn.

Kysely lähetettiin sähköpostitse 26.10.2016 ja vastausaikaa annettiin viikko. Linkki kyselyyn oli kaikille sama henkilökohtaisen linkin sijaan, jotta eri yhdistyksissä toimiva henkilö voi vastata kyselyyn useamman kerran. Saateviestissä annettiin myös mahdollisuus jakaa kyselylinkkiä eteenpäin. Vastauksia kyselyyn saapui viikon aikana tasaisesti ja viimeisenä vastauspäivänä muistutusviestin jälkeen vielä kahtena päivänä. Vastaajat pystyivät vastaamaan anonyymisti, mutta kyselyn lopussa oli vielä yhteystietokysely, johon yhteistyöverkostosta kiinnostuneilla oli mahdollisuus jättää yhteystietonsa lisätiedon saamiseksi.

Vastausajaksi annetun viikon ja kahden lisäpäivän aikana vastauksia kyselyyn tuli 18 kulttuuritoimijalta. Vastausprosentti oli siis 45%. Todennäköisesti vastanneet toimijat

ovat niitä, jotka myös lähtevät aktiivisina osapuolina mukaan yhteisen verkoston rakentamiseen. Neljätoista vastaajaa jätti yhteystietonsa lomakkeeseen myöhempää yhteydenottoa varten.

4.2 Benchmarking

Tuomisen (2011, 3) mukaan benchmarking on menetelmä, jonka avulla voidaan mitata ja analysoida tuotteita, palveluita tai prosesseja. Mittaaminen tehdään vertaamalla omaa suorituskkyä tahoihin, joita pidetään alansa parhaimpina. Tuominen (2011, 12) määrittelee benchmarkingin seitsemänvaiheiseksi prosessiksi:

1. Määritellään benchmarking-kohde
2. Tunnistetaan benchmarking-organisaatio
3. Opitaan, kuinka ME teemme
4. Opitaan, kuinka HE tekevät
5. Tavoitteiden asettaminen
6. Saadun tiedon soveltaminen ja ottaminen käyttöön
7. Toiminnan vakiinnuttaminen ja kehittäminen

Varkauden kulttuuritoimijoiden yhteistyöverkostolle sopivan mallin luominen on opinnäytetyössäni se tavoite, johon pääsemiseksi käytetään benchmarking-menetelmää. Erityisesti on tavoitteena etsiä vertailtavista kohteista sellaisia ratkaisuja, jotka helpottavat nimenomaan haasteita aiheuttavissa asioissa. Näitä voivat olla esimerkiksi tuotannollinen osaaminen, tapahtumapaikkojen puute, markkinoinnin ongelmat tai ongelmat talkootyöntekijöiden saatavuudessa.

Opinnäytetyössäni valitsin vertailtaviksi organisaatioiksi Kuopio Festivals ry:n, Pirfest ry:n, Oulun kulttuuritapahtumayhdistys ry:n ja Produforumin. Näiden verkostojen taustalla on Produforumia lukuun ottamatta rekisteröity yhdistys. Kolmella näistä verkostoista on ollut lähtökohtanaan hanke, poikkeuksena on Kuopio Festivals, jonka rahoitus oli alun perin Kuopion kaupungin järjestämä. Kaikki edellä mainitut organisaatiot ovat edelleen toiminnassa eli on aiheellista olettaa kaikista löytyvän käyttökelpoisia ideoita pysyvään verkostotoimintaan myös Varkaudessa.

Varkaudessa haaveillaan kulttuuritoimijoiden kattojärjestöstä, jonka alle toimijat voivat kerääntyä. Samassa yhteydessä on mietitty toimijoille yhteistä tilaa, johon voitaisiin kokoontua hautomaan ideoita ja oppimaan uutta sekä tekemään kulttuuritapahtumia yhdessä. Tämän vuoksi benchmarking-kohteiksi ovat valikoituneet tapahtumien sateenvarjomallilla toimiva Oulun kulttuuritapahtumayhdistys, markkinointiyhteistyöllä aloittanut Kuopio Festivals, hankkeella laajan alueellisen verkoston luonut Pirfest sekä yhteisen kulttuuritilan pohjalta verkostoa kasvattanut Produforum.

Koska yhteistyöverkostoa ei ole vielä olemassa, lähdetään yhteistyömallia rakentamaan tyhjästä. Tämän vuoksi käytössä ei ole lähtökohtaa, jota Tuomisen antaman prosessimallin kohdan kolme mukaisesti lähdettäisiin kehittämään parempaan suuntaan. Benchmarking-prosessin viimeiset vaiheet, saadun tiedon soveltaminen ja käyttöönotto sekä toiminnan kehittäminen jäävät tehtäväksi vasta opinnäytetyön jälkeen. Arvioitani opinnäytetyön antaman tiedon sovellettavuudesta käytäntöön yhteistyöverkostoa rakennettaessa kerron työn myöhemmässä vaiheessa.

Tietoa benchmarking-kohteista on haettu organisaatioiden verkkosivujen, hankejulkaisuiden ja haastattelun avulla. Kuopio Festivalsin kohdalla pääosa aineistosta on saatu tuottaja Taina Laitisen haastattelusta. Muiden toimijoiden haastattelut eivät valitettavasti onnistuneet. Pirkanmaan, Oulun kulttuuritapahtumayhdistyksen ja Produforumin kohdalla analysoitavaa aineistoa on saatu sekä verkkosivuilta että hankkeiden omista julkaisuista.

5 KYSELYAINEISTON ANALYSOINTI

Analysoin aineistoa sekä yksittäisten kysymysten kohdalla että kysymysryhmittäin. Aineisto koostuu kolmesta kokonaisuudesta, joista saattaa löytyä myös keskinäisiä riippuvuuksia. Aineiston analysointi keskittyy myös kartoittamiseen: millaisia kulttuuri-toimijoita Varkaudessa toimii ja millaisia tarpeita näillä toimijoilla on. Aineisto on analysoitu käyttämällä Webropol-raporttianalyysia. Koska vastaajien määrä ei ole kovin suuri, prosenttilukujen käyttäminen ei ole tarkoituksenmukaista. Sen sijaan käytän analyysissa lukumääriä.

Hirsjärvi, Remes ja Sajavaara (1997, 212) toteavat, että analyysitavat voi jakaa karkeasti kahteen ryhmään, selittämiseen pyrkivät ja ymmärtämiseen pyrkivät analyysitavat. Yleensä nämä analysoinnin tavat ovat tutkimuksessa rinnakkain. Tässä opinnäytetyössä pääpaino on ymmärtämiseen pyrkivässä analyysissa: tavoitteena on ymmärtää kulttuuritoimijoiden kohtaamia haasteita ja heidän yhteistyötoiveitaan.

5.1 Kulttuuritoimijoiden taustatiedot

Kuva 1. Vastaajien edustamat taiteenlajit.

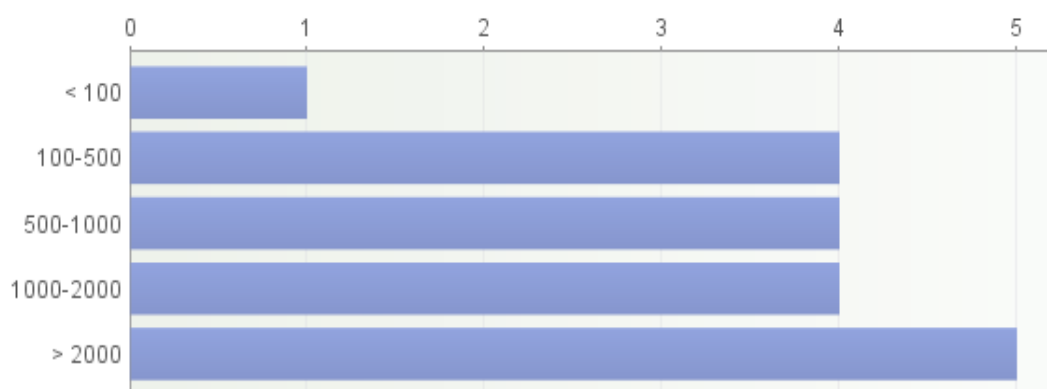
Varkauden kulttuuritoimijoiden keskuudessa musiikki on selvästi kaikista yleisin taiteenlaji. Myös näyttämötaide on hyvin edustettuna vastaajien joukossa. Paikalliset teatteritoimijat tekevät myös performanssitaidetta, mikä selittää performanssitaidteen osuuden. Mediataiteen tai sirkustaiteen tekijöitä Varkaudesta kyllä löytyy, mutta kyselyyn heiltä ei tullut vastausta. Joka tapauksessa otos eri taiteenlajien toimijoilta on kohtalaisen kattava. Vastaajat, jotka olivat valinneet vaihtoehdon jokin muu, määrittivät itsensä mm. lastenkulttuurin ja valokuvataiteen edustajiksi. Luokittelemattomia toimijoita olivat myös kirjasto ja kulttuuriravintola.

Noin puolet toimijoista järjestää vuosittain yli kymmenen yleisötapahtumaa. Kulttuuritoimijat siis järjestävät karkeasti arvioituna keskimäärin seitsemän tapahtumaa joka vuosi. Pelkästään tämä vastaajajoukko järjestää siis melkoisen määrän tapahtumia vuoden aikana. Tapahtumia eniten järjestävät musiikin alueella toimivat organisaatiot, kolmasosan kaikista tapahtumista. Näyttämötaiteen edustajat puolestaan tuottavat lähes viidesosan tapahtumista ja myös lastenkulttuuri nousee tapahtumiensa lukumäärällä esille Varkauden tapahtumatarjonnassa.

Yleisötapahtumien lisäksi kyselyssä tuli esille, että yhteisöt järjestävät tahoillaan myös kerhotoimintaa ja omaan toimintaa liittyviä leirejä, kuten kuoro- tai soittoleirejä. Muuksi toiminnaksi mainittiin myös omasta perustoiminnasta poikkeavat toiminnot, kuten satutunnit tai näyttelyt ja nukketeatteriesitykset vuokralle annetuissa tiloissa. Tilojen lainaaminen tai vuokraaminen katsottiin näissä tapauksissa kulttuuritoiminnaksi. Vastaajien järjestämää kulttuuritoimintaa olivat myös jäsenillat ja taidekurssit. Sanataiteen parissa toimivat järjestävät kaikille avoimia kirjoituskilpailuja vuosittain. Lastenkulttuurikeskuksen toimintaan sisältyvät työpajat kouluissa, päiväkodeissa, kirjastoissa ja kerhoissa.

Jopa viiden vastaajan edustaman organisaation vuosittainen yleisömäärä ylittää 2000 henkilöä. Neljän vastaajan kohdalla yleisömäärä on tuhannen ja kahdentuhannen välillä, toiset neljä ilmoittivat yleisömäärän olevan 500-1000 henkilöä. Edelleen löytyi neljä vastaajaa, joiden tapahtumien yleisömäärä on sadasta viiteensataan henkilöä ja yksi vastaaja, jonka organisaatio tavoittaa vuosittain alle sata henkilöä. Kult-

tuuritapahtumissa kävijöiden määrä on siis pelkästään näiden vastaajien tapahtumissa kohtalaisen suuri, kun sitä verrataan kaupungin asukasmäärään.

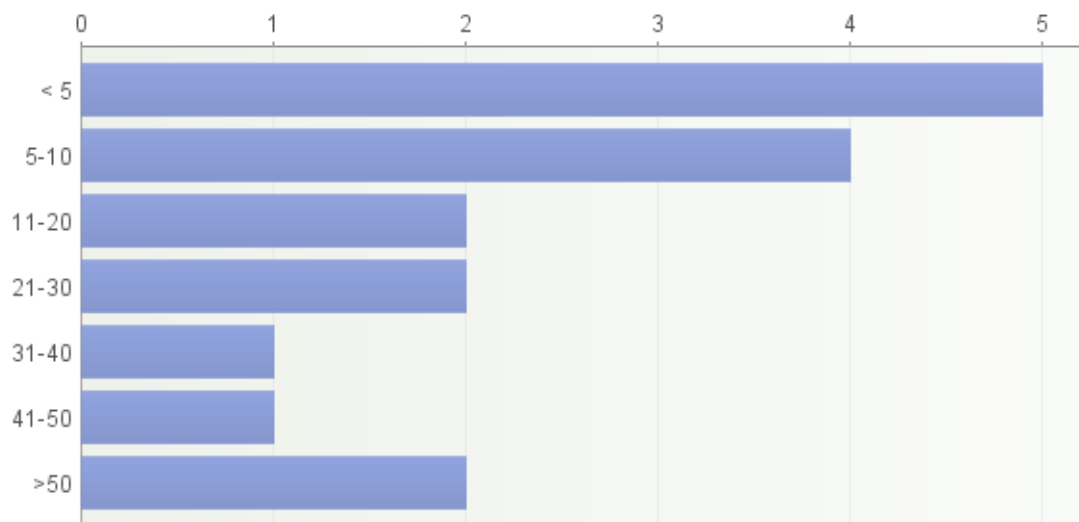
Kuva 2. Vastaajien järjestämien tapahtumien yleisömäärä vuosittain.

Organisaatioiden tuotantobudjeteilla on varsin suuri hajonta, 1000 eurosta aina n. 1,4 miljoonaan euroon. Osa vastaajista totesi, että tapahtumat järjestetään muun toiminnan ohessa, joten niille ei ole varattuna erillistä budjettia. Kahdeksalla vastaajalla tapahtumien vuosibudjetti on alle 5000 euroa, viisi vastaajaa arvio vuosittaisen budjetin olevan 15 000-30 000 euroa. Suurimpien toimijoiden budjetit yltyvät sadoista tuhansista euroista aina yli miljoonaan euroon.

Kulttuuritoimijoiden ydinorganisaatiot koostuvat pääosin vapaaehtoisista. Julkiset laitokset, kuten seurakunta, kaupunginkirjasto tai Soisalo-opisto ja sen alaisuudessa toimiva lastenkulttuurikeskus Verso työllistävät sekä eri taidealojen opettajia että muita kulttuurin alalla toimivia ammattilaisia. Samoin on Varkauden Teatterin laita: se työllistää kuukausipalkkaisena yli kaksikymmentä teatterialan ammattilaista. Pääpaino vastaajien organisaatioissa on kuitenkin n. 4-10 hengen vapaaehtoisryhmissä. Vapaaehtoisvoimin toimivat organisaatiot saattavat tilanteensa mukaan palkata tilapäisiä projektityöntekijöitä tai esimerkiksi taiteilijoita tuottamaan sisältöä tapahtumiin.

Talkootyöntekijöiden määrä toiminnassa on vastaajien mukaan melko vähäinen. Poikkeuksena lienevät isoja yleisötapahtumia järjestävät toimijat, joilla talkoolaisien määrä nousee useisiin kymmeneen. Se, ketkä on laskettu talkoolaisiksi, jää vielä epäselväksi. Onko talkoolaisiksi laskettu tapahtumiin sisältöä tekevät harrastajat, kuten

kuorolaiset tai tanssinharrastajat vai pelkästään käytännön järjestelyissä olevat vapaaehtoiset?

Kuva 3. Talkootyöntekijöiden henkilömäärä toiminnassa.

Talkootyötuntien määrää on arvioinut 11 vastaajaa. Yhteensä näiden toimijoiden talkootuntimäärä nousee liki 10 000 tuntiin. Talkootuntimäärän mediaani asettuu 70 tuntiin. Seitsemän toimijan kohdalla talkootuntimäärää ei ole osattu arvioida tai se on arvioitu liian epämääräisesti tilastointia varten.

5.2 Tuotantoon liittyvät haasteet

Osion ensimmäisessä kysymyksessä vastaajat ovat arvioineet rahoitukseen ja talouteen liittyviä haasteita. Haastavimmaksi koettiin rahoituksen löytäminen omalle toiminnalle. Kaksitoista seitsemästätoista vastaajasta arvioi, että rahoituksen löytäminen aiheuttaa paljon tai jonkin verran haasteita. Vain yksi vastaajista oli sitä mieltä, että rahoituksen löytäminen ei ole minkäänlainen ongelma toiminnassa. Yhdeksän vastaajaa piti rahoitushakemusten tekemistä jonkin verran haastavana, loput vastaajista eivät kokeneet rahoitushakemuksia haasteeksi.

Lieneekö kyse saadun rahoituksen vähäisestä määrästä, että rahoitukseen liittyvien paperitöiden tekemistä ei koettu hankalana. Kolmasosa vastaajista oli sitä mieltä,

että paperityöt aiheuttavat paljon tai ainakin jonkin verran haasteita, mutta loput eivät kokeneet asiaa ongelmallisena. Yhdistykset ovat tätä nykyä usein ulkoistaneet kirjanpityönsä, jolloin ammattilaisen apua on raha-asioissa saatavilla. Tämän perusteella ei ole ihme, että kaksitoista vastaajista ei kokenut organisaation taloushallintoa haasteellisena. Vain neljä vastaajista piti taloushallintoa hankalana osa-alueena.

Tiedotus ja markkinointi katsottiin ylipäättään haasteelliseksi tuotannon osa-alueeksi. Puolet vastaajista arvioi sopivien tiedotuskanavien löytämisen olevan haasteellista. Tähän liittyen myös organisaation tiedotusosaamisen puute vaivasi yli puolta vastaajista. Toisaalta joukossa oli kuusi vastaajaa, joille tiedotusosaaminen aiheutti vain hieman vaikeuksia. Vastausten perusteella voisi kuitenkin päätellä, että monessa organisaatiossa kaivataan apua tiedottamisessa.

Markkinointi tuntui vastausten perusteella olevan kaikista haastavin toiminnan osa-alue. Kaksi kolmasosaa vastaajista koki, että sopivien markkinointikanavien löytäminen oli joko erittäin haasteellista tai melko haasteellista. Kukaan vastaajista ei ollut sitä mieltä, että markkinointikanavien löytämisessä ei olisi minkäänlaisia haasteita. Markkinointiosaamisen puute aiheutti jonkin verran haasteita puolelle vastaajista, kaksi vastaajista koki osaamisen puutteen aiheuttavan paljon haasteita. Kuuden vastaajan organisaatiossa markkinointiosaamista oli sen verran, että haasteita ei juurikaan ollut.

Tapahtumatuotantoon liittyvästä lakiosaamisesta kysyttäessä näytti enimmäkseen siltä, että organisaatiot hallitsivat lain asettamat vaatimukset. Toisaalta kokonaisuudessa oli muita osioita enemmän vastauksia kohdassa *en osaa sanoa*. Tekijänoikeuksiin liittyvä osaaminen, sopimusoikeudellinen osaaminen, jätehuoltoon liittyvän lainsäädännön osaaminen tai turvallisuuteen liittyvä osaaminen aiheutti suurimmalle osalle vastaajien organisaatioista vain hieman haasteita. Yli puolet vastaajista olivat sitä mieltä, että elintarvikkeiden myyntiin tai tarjoiluun liittyvän lainsäädännön osaaminen ei aiheuttanut minkäänlaisia haasteita. Neljän organisaation kohdalla tuntui olevan jonkin verran haasteita tekijänoikeuksiin liittyvän lainsäädännön osaamisessa ja kolme vastaajaa piti sopimusoikeuden hallitsemista erittäin haastavana tuotannon osa-alueena.

Tapahtumatuotantoon liittyvän lainsäädännön hallitseminen vastaajien keskuudessa oli mielestäni yllättävää. Onko tosiaan niin, että kokemusta ja ns. hiljaista tietoa on kaupungin kulttuuritoimijoilla näin runsaasti, vai toimitaanko vain omien, ehkä virheelistenkin käsitysten pohjalta? Keskustelussa paikallisen tuottajan kanssa tuli esille, että monella toimijalla ei ole tuotantoammattilaisen tietoa esimerkiksi kaikista lupaasioista, joita laki vaatii. Myös tuotannon ammattilaiselle voi olla haasteellista pysyä mukana byrokratian muutoksessa.

Osion kolmannessa kokonaisuudessa arvioitiin tapahtuman käytännön järjestelyihin liittyviä haasteita. Pohdittavana oli mm. sisällöntuotanto, tapahtumapaikan löytäminen, talkootyövoiman riittävyys ja tekninen tuotanto. Pääosin käytännön järjestelyjen ei nähty aiheuttavan paljonkaan haasteita. Hieman alle puolet oli sitä mieltä, että sisällön rakentaminen aiheuttaa jonkin verran ongelmia. Toisaalta puolet vastaajista oli sitä mieltä, että sisällöntuotanto sujuu ilman haasteita tai aiheuttaa vain jonkin verran haasteita. Tämä johtunee siitä että varkauteilaiset toimijat lähtevät tuottamaan tapahtumia hyvin sisältölähtöisesti. Yhdistykset toimivat valmiiksi jokin taiteenlajin ympärillä ja rakentavan tapahtuman oman toimintansa ympärille.

Tapahtumapaikkojen löytäminen ei ollut kulttuuritoimijoille keskeinen ongelma. Viiden vastaajan kohdalla tilojen löytäminen oli jonkinlainen haaste. Talkootyövoimaakin oli vastaajien mukaan riittävästi. Vain viisi vastaajista oli sitä mieltä, että talkoolaisten löytäminen toi paljon tai melko paljon haasteita. Vastaajien joukossa oli myös toimijoita, joiden organisaatiossa ei ole talkootyöntekijöitä, joten kohta ei ole täysin vertailtavissa kaikkien vastaajien kesken.

Ääni- ja valotekniikan löytämistä ei pidetty erityisen haasteellisena tuotannon osa-alueena. Yhdeksän vastaajista arvioi tekniikan löytämisen erittäin tai melko helpoksi, kahden vastaajan kohdalla tarvetta tekniikkaan ei ole ollut. Vain yksi vastaajista oli sitä mieltä, että tekniikan löytäminen oli erittäin haastavaa. Sopivien lavarakenteiden löytyminen katsottiin tekniikan löytymistäkin helpommaksi tehtäväksi. Pääosa vastanneista totesi, että lavarakenteiden saatavuus on hyvä, eikä niiden löytäminen aiheuta juurikaan hankaluuksia.

Teltojen tai muiden katoksien löytämistä ei pidetty erityisen haastavana tehtävänä. Neljällä vastaajalla ei ole ollut tarvetta katoksiin tai teltoihin, pääosa vastaajista oli sitä mieltä, että teltojen löytäminen ei ollut lainkaan tai oli vain hieman haasteellista. Neljän vastaajan mielestä tehtävä aiheutti jonkin verran haasteita ja yhdelle vastaajalle teltojen löytäminen asetti paljon haasteita.

Ensimmäisen kyselyosion yleisnäkymä kertoo, että suurimmat haasteet löytyvät rahoituksesta ja sen hakemisesta. Myös tiedottamisen ja markkinoinnin osaaminen koetaan haasteellisena. Rahoituksen hankaluudet luonnollisesti johtavat mm. markkinoinnin vaikeutumiseen, kun markkinointibudjettia ei ole käytettävissä tai se on erittäin pieni.

5.3 Vastaajien mietteitä yhteistyöstä

Kysymyksessä 13 vastaajilla oli mahdollisuus vielä omin sanoin kertoa niistä asioita, jotka tuovat eniten haasteita omassa toiminnassa. Yhdessätoista vastauksessa seitsemästätoista pidettiin ongelmana aktiivijäsenten pientä määrää ja näiden jäsenten suurta kuormittumista tapahtumien järjestelmissä. Vastauksista kävi ilmi, että monet näistä aktiivisista henkilöistä toimivat useissa kulttuuriorganisaatioissa ja näin ollen työn määrä saattaa yhdellä henkilöllä nousta turhan suureksi. Myös toiminnan aikatauluttamisessa voi tulla hankaluuksia juuri näiden monessa mukana olevien toimijoiden vuoksi.

Yhdistysten toiminnassa aktiivisesti mukana olevat henkilöt ovat pääosin kulttuurin harrastajia. Heillä on omat päivätyönsä ja yhdistystoiminta tehdään vapaa-ajalla. Kulttuuritoimijat kokivat siis vaikeaksi suurten kokonaisuuksien hallitsemisen, kun henkilömäärä on pieni ja jokaisella on vain vähän aikaa käytettävissään. Eräässä vastauksessa esitettiin osuvasti näkökulma, että omista lähtökohdista harrastaminen on tärkeää oman hyvinvoinnin kannalta. Vastaaja jatkaa edelleen, että tällöin ”pienistä murusista syntyy monesti riittävän iso puro tyydyttämään tekijöiden tarpeet”. Toinen vastaaja piti haastavana sitä, että harrastuspohjalta esimerkiksi tapahtumia tuottavalla aktiivilla ei ole osaamista tapahtumatuotannosta tai aikaa perehtyä tapahtumatuotannon kiemuroihin.

Kyselyn toisessa osiossa talkootyöntekijöiden saatavuus oli vastaajien mielestä kohtalaisen helppoa, mutta avokysymyksien vastauksissa moni oli kuitenkin sitä mieltä, että talkoolaisten vähyys on jonkinasteinen ongelma. Yli puolet vastaajista ilmoitti toivovansa toimintaan enemmän talkootyöntekijöitä. Suunnittelua on mahdollista tehdä pienemmälläkin työryhmällä, mutta varsinaiset käytännöt toimet vaatisivat vastaajien mielestä enemmän käsiä avuksi.

Aktiivitoimijoiden ja talkooväen liian vähäisen määrän lisäksi keskeisenä teemana vastauksissa tulivat esille rahoituksen ongelmat. Varsinkin isompien tapahtumien yhteydessä tätä pidettiin suurena ongelmana. Myös rahoituksen löytäminen perustoi-
mintaan tuntui haasteelliselta. Kahdeksan vastaajaa oli maininnut rahoituksen puutteen tai siitä johtuvat ongelmat vastauksessaan. Pienestä tuotantobudjetista johtuvia haasteita vastaajien mielestä olivat mm. markkinoinnin onnistuminen, avustajien palkkaaminen, kalliit viranomaisluvut ja lavasteiden ym. puitteiden rakentaminen.

Markkinointi nousi jälleen esille tuotannon vaikeana osa-alueena. Myös tiedottamista pidettiin heikkona kohtana. Markkinoinnin vaikeus vaikuttaa toimijoiden mielestä liittyvän nimenomaan pieneen budjettiin. Yksi vastaajista harmitteli, että yleisön houkutteleminen pienellä budjetilla tuotettuun, mutta laadukkaaseen tapahtumaan on todella haasteellista. Sama vastaaja pohti myös miksi nuoria, noin 17-20-vuotiaita on niin vaikeaa saada lähtemään tapahtumiin. Vastauksissa ihmeteltiin myös kaupungin hallinnon nuivaa suhtautumista kulttuuriin ja kaupunkilaisten viihtyvyyteen. Paikallishallinnon byrokratian jatkuvaa muutosta ja vaatimusten muuttumista esim. lupa-asioissa pidettiin erityisesti tapahtumien tuottamista hankaloittavana asiana.

Kyselyn kolmannessa osiossa tiedusteltiin, millaisia ovat kulttuuritoimijoiden vahvuudet ja millaista osaamista organisaatiot voisivat toisilleen tarjota. Keskeisenä vahvuutena nousi esille eri taiteenlajien sisällöllinen osaaminen. Suurin osa vastaajien organisaatioista toimi pääosin jonkin taiteenlajin parissa, joten sisällöntuotanto on luonnollisesti vahvuus. Vastausten perusteella harrastustoiminnassa on mukana myös ammattitaiteilijoita, mikä syventää entisestään sisällöllistä osaamista. Taiteen sisältöjä halusivat yhteistyökumppaneilleen tarjota ainakin musiikin, näyttämötaiteen ja visuaalisten taiteiden osaajat.

Vastaajien joukosta löytyi toimijoita, joilla on käytössään kiinteät tilat. Nämä toimijat nostivat esille mahdollisuuden tilojensa käyttämiseen erilaisia tapahtumia tai muuta toimintaa järjestettäessä. Kolmella vastaajalla oli ääni- ja valotekniikan osaamista sekä mahdollisuus vuokrata kalustoa ja tarvittaessa myös teknikkoja niitä tarvitseville. Myös valo- ja videokuvauksen osaamista oli tarjolla.

Muutama vastaajista katsoi, että kokemusta tapahtumantuotannosta on kertynyt siinä määrin, että sen osaamista on mahdollista tarjota myös muille toimijoille. Koska osa vastaajista koki tuotannollisen osaamisen haastavaksi, on tässä selkeä yhteistyön paikka. Monen vastaajan kohdalla oli myös syntynyt ajatus tarjoutua verkostoitumiskumppaniksi niin, että kehitetään yhdessä avoimin mielin ja ennakkoluulottomasti uusia tapoja tehdä yhteistyötä.

Halu tehdä yhteistyötä on kova ainakin kyselyyn vastanneiden keskuudessa. Vastaajilla oli valmiina mielessään monia yhteistyön muotoja, kun kysyttiin, millaista yhteistyötä he haluaisivat tehdä muiden kulttuuritoimijoiden kanssa. Keskeinen kaikkia tahoja hyödyttävä idea oli yhteisen työskentelytilan järjestäminen. Yhteisessä tilassa olisi mahdollista työskennellä tietokoneella ja tulostaa dokumentteja, käsiohjelmia ja julisteita. Tilassa voisi mahdollisuuksien mukaan olla myös tarvittavia toimistotarvikkeita, kuten yhteiskäyttöön tarkoitettuja kassalippaita, nitojia ja niittejä. Yksi vastaajista totesi, että monella paikkakunnalla nämä tilat on järjestetty kunnan puolesta.

Yhteistyön muodoiksi toivottiin myös vahvaa ja näkyvää kattojärjestöä ja tiedotuskanavaa. Oma tiedotuskanava olisi väylä sekä yleisölle tiedottamiseen että kulttuuritoimijoiden keskinäiseen tiedottamiseen. Samantyyppisten, samalle kohderyhmälle suunnattujen tapahtumien päällekkäisyys koettiin pienessä kaupungissa hankalana, joten sisäinen tiedotus olisi useamman vastaajan mielestä tärkeää. Samalla olisi mahdollista järjestää toisiaan tukevia tapahtumia samoina päivinä.

Yhteistyötä peräänkuulutettiin myös kulujen jakamisessa. Vastauksissa oli ideoita sopimushintojen neuvottelemisesta esim. sanomalehtien tai painotuotteita tarjoavien yritysten kanssa niin, että useamman toimijan voimin saataisiin edullisemmat hinnat

lehti-ilmoituksista tai esitteistä. Samaa ajatusta vastaaja toivoi sovellettavan myös tilitoimiston palveluihin, mikäli organisaatioilla on sellaisiin tarvetta.

Vastaajilla oli mielessään myös markkinointiyhteistyö. Kuten kyselyn aikaisemmissakin osioissa, markkinointi nousi tässäkin kysymyksessä keskeisenä pinnalle. Varsinaisia ratkaisuja markkinoinnin haasteisiin ei kuitenkaan keksitty. Toinen kantava teema, rahoitus, sai myös huomiota. Yhden vastaajan kohdalla toivottiin koulutusta sekä sopivien rahoituslähteiden löytämiseen että apurahahakemusten täyttämiseen.

Kaiken kaikkiaan vastaajat olivat yhtä mieltä siitä, että yhteistyötä on tehtävä. Verkostoitumista kaivattiin lisääkin ja organisaatioissa oltiin valmiita yhteistyöhön avoimin mielin ja ennakkoluulottomasti. Vastaajista muutama totesi, että pyrkimyksiä yhteistyöhön on ollut aikaisemminkin ja suunta näyttää hyvältä. Yksi vastaajista totesi, että kaupungilla ei ole juurikaan resursseja kulttuurin tukemiseen, joten yhdessä tekemisen toimintakulttuuri on viime aikoina ollut kehittymään päin. Yhteistyön pohjaksi ehdotettiin yhteisiä tapahtumakokonaisuuksia, kuten Taiteiden yö-tyyppistä tapahtumaa tai muuta kaikki kulttuuritoimijat kokoavaa tapahtumaa.

6 AJATUKSIA YHTEISTYÖMALLIN KEHITTÄMISEKSI

Kuten olen aikaisemmin maininnut, varkautelaista kulttuuritoiminta- ja tapahtumayhteistyötä on jossain määrin tehty viime vuosina. Yhteistyö on ollut kolmannen sektorin toimijoiden itse koordinoimaa, perustuen lähinnä yksittäisten henkilöiden tai yhdistysten muodostamiin kevyisiin verkostoihin. Kaupungin kulttuuritoimen supistuttua varsin pieneksi, on tarve tiiviimpään ja kattavampaan verkostoon noussut esille entistä voimakkaammin samalla, kun on ymmärretty kolmannen sektorin toimijoiden merkitys kaupungin kulttuurielämälle.

Varkauden kulttuuritoimijoiden kirjo ulottuu pienen budjetin ja yhden vuosittaisen tapahtuman tekijöistä ympäri vuoden toimiviin, kulttuurin ja taiteen ammattilaisista koostuviin laitoksiin. Myös suuri joukko eri taiteenlajeja on edustettuina kaupungin kulttuuritoiminnassa. Varkauden kulttuuritoiminta ei keskity pelkästään tapahtumiin: kulttuurikasvatus ja taiteen perusopetus lapsille ja nuorille ovat keskeisiä toimintamuotoja ja taidetoimintaa järjestetään myös aikuisille. Pelkästään kyselyyn vastanneet toimijat tavoittavat karkeasti arvioituna yli 20 000 kävijää vuosittain.

Kulttuuritoiminta ja erityisesti tapahtumat ovat Varkaudessa suurelta osin kolmannen sektorin vapaaehtoisten järjestämää. Isommissa laitoksissa, kuten kirjastossa, museoissa ja Varkauden Teatterissa on palkattuja taiteen ja kulttuurin ammattilaisia, mutta kulttuurituotannon ammattilaisten määrä kaupungissa on erittäin pieni. Koska monen yhdistyksen toiminta perustuu vapaaehtoisten aktiivien vapaa-ajallaan tekemään työhön, on jäseniään tukevan ja auttavan yhteistyöverkoston rakentaminen elinehto kaupungin kulttuuritoiminnalle.

Esittelen seuraavaksi yhteistyön teemoja, joita poimin esille Varkauden kulttuuritoimijoiden mielipiteistä. Yhteistyöverkoston rakentaminen voitaisiin aloittaa perustamalla yhteinen kattojärjestö, jolla olisi hallussaan oma työskentelytila ja kohtaamispaikka. Kaupungin tapahtumatoiminnan kehittämiseksi olennaista on myös osaamisen lisääminen eli aktiivien kouluttaminen tuotannon tehtäviin. Tärkeänä teemana pidän myös kaupungissa jo olevan osaamisen saattaminen kaikkien yhteiseen käyttöön.

6.1 Yhteinen tila

Kulttuuritoimijat kaipasivat yhteistä tilaa, jossa tuotantoon liittyviä tehtäviä olisi mahdollista tehdä yhdessä hankituilla laitteilla. Yhteistyön lähtökohtana voisikin olla yhteinen tila Produforumin tapaan. Tässä kohtaamispaikassa varkautelaiset kulttuuritoimijat, taiteilijat ja yhdistysaktiivit voisivat tavata toisiaan, saada vertaisapua ongelmatilanteisiin ja luoda uusia yhteistyön tapoja. Produforumin ajatus ei-hierarkkisesta rakenteesta ja avoimuudesta on sopiva verkostolle, jonka jäsenet tulevat hyvin erityyppisistä kulttuuriyhteisöistä.

Yhteinen tila voisi toimia myös tapahtumatilana, jossa olisi mahdollista järjestää pienimuotoisia tapahtumia, kuten kamarikonsertteja, kirjallisuusiltoja tai yhteisiä ideariihä. Tällaisesta kaupunkilaisten olohuoneesta on kokemusta aikaisemmilta vuosilta, kun tehtaan ympärille rakennetulta puutaloalueelta ”vallattiin” Varkauden museoiden ja kulttuuriväen käyttöön työväen asunnoiksi aikoinaan rakennettu Peltola. Kokemukset Peltolasta osoittivat, että kaupunkilaiset löytävät yhteiseen käyttöön tarkoitetun tilan. Näin kävisi epäilemättä myös kulttuuritoimijoille.

6.2 Yhteinen kattojärjestö

Yhteistyöverkostoa suunnitelleen työryhmän kanssa käymässäni keskustelussa tuli esille, että kulttuuritoimijoilla on tarve yhteiselle kattojärjestölle samalla tavoin, kuin paikalliset urheiluseurat ja vammaisyhdistykset ovat tehneet. Samasta aiheesta oli mainintoja myös kyselyssä. Kulttuuriyhdistysten kattojärjestön malliesimerkkinä toimii Oulun kulttuuritapahtumayhdistys, joka kokoaa yhteen useita Oulun seudun kulttuuritoimijoita. Oulun mallissa suurin osa jäsenistä on alun perin ollut Oulun juhaviikkojen tapahtumia rajattuna aikana elokuussa, mutta vireä kulttuuritoiminta on yhdistyksen ylläpitämänä laajentunut ympärivuotiseksi. Sateenvarjon tavoin toimivan yhdistyksen edut ovat selkeät: sen avulla on mahdollista rakentaa hankkeita ja koota rahoitusta ja osaamista kohteisiin, joihin jäsenet tarvitsevat eniten apua.

Yhteisen kattojärjestön ensimmäisenä tehtävänä lienee kaupungin ja koko seutukunnan kulttuuritoiminnan ja tapahtumien kehittämiseen tähtäävän hankkeen suunnittelu. Hankesuunnitelman pohjana on mahdollista käyttää tätä opinnäytetyötä. Hankerahoitus on benchmarking-kohteissa ollut pääasiallinen rahoitusmalli, johon on siirtynyt myös alun perin kaupungin rahoituksella aloittanut Kuopio Festivals ry. Hankkeeseen on mahdollista liittää myös aikaisemmin mainitsemani yhteinen työ- ja kokoontumistila, joka voi toimia koko hankkeen solmukohtana.

Varkauden kulttuuritoimijoiden jatkuvasti esille nousevana ongelmakohtana vaikuttaa olevan markkinointi. Saman haasteen edessä on tehty töitä myös Kuopio Festivals ry:n ja Pirfest ry:n toimesta. Kuopio Festivals on syntynyt nimenomaan markkinointiyhteistyön merkeissä ja Pirfest on voimakkaasti pyrkinyt kehittämään koko Pirkanmaan kulttuurin ja matkailun yhteismarkkinointia. Yhteisen markkinoinnin ja tiedotuksen tarve löytyy selvästi myös Varkaudesta. Markkinoinnin kehittäminen olisi selkeästi yhteisen kattojärjestön keskeinen tehtäväalue.

Yhteisen markkinoinnin ja tiedotuksen muotoja voisivat olla yhteiset verkkosivut sekä yhteinen esitemateriaali. Jäsenten käytössä olevien verkkosivujen avulla olisi mahdollista rakentaa myös oma sisäinen tiedotuskanava. Sisäinen tiedottaminen on erityisen tärkeää tapahtumien päällekkäisyyden karsimiseksi ja toisiaan tukevien tapahtumien yhteen saattamiseksi. Synergiaetuja voitaisiin saavuttaa myös neuvottelemalla kattojärjestön jäsenyhdistyksille sopimushinnat mm. alueen sanomalehtiin, digitaalisiiin mainostauluihin tai muihin markkinointiväyliin.

Kulttuuritoimijoille yhteisen organisaation toimintaa voisivat olla myös talkootyöntekijä- ja kalustopankki yhteisillä verkkosivuilla. Kalustoa, kuten ääni- tai valotekniikkaa ja erilaisia lava- ja katosrakenteita tuntuu kyllä olevan tarjolla riittämiin, mutta uusien toimijoiden tuotannoissa kalustopankista olisi apua. Talkootyöntekijöitä sen sijaan monet tapahtumajärjestäjät tuntevat kaipaavan kipeästi. Vapaaehtoiset voisivat ilmoittautua työntekijäpankkiin ja olla näin useammankin tapahtuman käytössä. Samalla olisi kenties mahdollista löytää uusia aktiivitoimijoita erilaisiin yhdistyksiin.

6.3 Kulttuuritoimijoiden koulutus

Rahoitus on varkauteleisille kulttuuritoimijoille suuri haaste. Vastausten perusteella rahoituksen kiemurat koetaan hankalaksi siksi, että erityyppiset rahoitusmahdollisuudet ovat ainakin harrastuksenaan tapahtumia tuottaville melko vieraita. Ongelmaksi voi myös muodostua hakemusten tekemisen puute varsinkin, jos kyse on pienellä budjetilla ja muutaman ihmisen voimin toimivista organisaatioista. Tähän tarpeeseen kaivataan rahoitukseen liittyvää koulutusta. Koulutuksen tulisi olla mahdollisimman käytännönläheistä ja välittömästi käytäntöön liittyvää. Parhaimmillaan voitaisiin koontua yhdessä tekemään rahoitushakemuksia asiantuntijan avustuksella ja saada näin myös vertaistukea omaan toimintaan.

Kuten aikaisemmin on käynyt ilmi, myös markkinointi ja tiedottaminen ovat tuotannon osa-alueita, joiden osaamisessa koetaan epävarmuutta. Läheskään kaikilla toimijoilla ei ole taustallaan markkinoinnin ammattilaisia, vaan markkinointi joudutaan tekemään alusta loppuun itse. Yhteismarkkinoinnin suunnittelun lisäksi markkinoinnin ja tiedotuksen koulutus olisi paikallaan. Pienillä budjeteilla toimiville organisaatioille tulisi löytää välineitä erityisesti edullisiin markkinointimenetelmiin, kuten markkinointiin sosiaalisessa mediassa.

Tuotannollisessa osaamisessa on niin ikään tarve koulutukselle. Kulttuuritoimijoiden joukossa on pitkän linjan toimijoita, joilla on runsaasti kokemuksen pohjalta kertynyttä tietotaitoa tapahtumatuotannosta, mutta osa kokee vielä osaamisensa heikkona ainakin tuotannon joillakin osa-alueilla. Ulkopuolisen kouluttajan lisäksi olisi kenties mahdollista aloittaa jonkinlainen kummitoiminta, jossa kokeneemmat tuotannon osaajat voisivat antaa apua niille toimijoille, joille osaamista ei ole vielä ennättänyt kertyä.

Koulutus saattaisi tuoda helpotusta myös yhdistysten aktiivijäsenten kuormittumiseen, joka tuli esille kyselyssä. Osaamisen karttuessa aikaa tuotannon tehtäviin kuuluu entistä vähemmän ja tuotannon tekeminen helpottuu. Toiminnassa aktiivisesti mukana olevien määrää koulutus ei kuitenkaan lisää, vaan vapaaehtoisten määrän kasvattamiseen täytyy löytää muita keinoja.

6.4 Oman osaamisen jakaminen

Kaupungista löytyy valtava määrä kulttuurialan osaamista. Kaikista suurin osaamisen kohde varkautelaisten kulttuuritoimijoiden keskuudessa on varmastikin kulttuurin ja taiteen sisältöosaaminen. Sisältöosaamista löytyy lähes kaikkien mahdollisten taiteenlajien alueelta, erityisesti musiikin, teatterin, kuvataiteen, kirjallisuuden ja tanssin piiristä. Kyselyn perusteella toimijoilla on valtavasti halukkuutta jakaa omaa osaamistaan yhteistyön merkeissä. Tämä osaamisen jakaminen ja sen vastaanottaminen pitäisi tehdä mahdollisimman helpoksi.

Kulttuuritoimijoiden oman osaamisen julkituominen tapahtuu kenties luontevimmin tilanteissa, joissa on mahdollista vapaasti keskustella ja luoda uusia yhteistyön muotoja. Tämä vaatii kohtaamispaikan, jossa vapaalle keskustelulle annetaan tilaa. Kulttuuritoimijat ovat valmiita uusiin, ennakkoluulottomiin yhteistyön muotoihin. Hyvin organisoidun yhteistyön avulla olisi kenties mahdollista jakaa vapaaehtoisesti omalla vapaa-ajallaan toimivien työtaakkaa ainakin sellaisten tehtävien osalta, jotka jokin toimijoista voisi hoitaa kaikkien muiden puolesta.

Yhteisesti järjestetyt keskustelutilaisuudet eivät välttämättä tavoita kaikkia toimijoita. Olisi paikallaan pohtia, olisiko tarpeen luoda talkootyöntekijä- ja kalustopankin rinnalle osaajapankki. Nämä osaajat voisivat olla sekä kulttuuritoiminnan harrastajia että ammattilaisia. Osaajat voisivat joko toimia konsulttina ja vastata kysymyksiin tai tarjota maksullisia palveluita niitä tarvitseville. Osaajapankista olisi esimerkiksi mahdollista löytää apua lupaviidakossa harhailevalle tai palkata markkinoinnin ammattilainen oman tapahtuman markkinointiin.

7 LOPUKSI

Opinnäytetyöni lähtökohtana oli vahva tarve käytännön yhteistyön aloittamiselle Varkauden kulttuurikentällä. Kaupungin tuki kulttuuritoimijoille on heikossa taloudellisessa tilanteessa jatkuvasti vähentynyt ja kaupungin oma kulttuuritoimikin toimii kirjaston, Varkauden museoiden ja Soisalo-opiston varassa. Kolmannen sektorin toimijoilla ja kulttuurialan yrityksillä on siis tärkeä tehtävä täyttää kulttuurinnälkäisten kaupunkilaisten tarpeet. Kulttuuritoimijat ovatkin ansiokkaasti ottaneet tilanteen haltuunsa: Varkaudessa pääsee kokemaan kulttuuria ympäri vuoden.

Kulttuurin ja taiteen yhteistyöverkostojen luomisen prosesseista nimenomaan Suomessa ei ole saatavilla erityisen paljon tutkimustietoa. Verkostoitumishankkeisiin liittyviä julkaisuja löytyy puolestaan runsaasti. Yhteistyön ja verkostoitumisen merkitys on tämän hetken huonossa taloustilanteessa selvästi korostunut. Kulttuuritoimijat ovat selvästi huomanneet, että yhdessä on mahdollista jakaa esimerkiksi kuluja tai osaamista. Yhteistoiminnan avulla olisi kenties mahdollista keksiä luovia ratkaisuja jatkuvan resurssipulan aiheuttamiin ongelmiin.

Aineiston keräämistä varten lähetettyyn kyselyyn en saanut vastauksia kaikilta aktiivisilta kulttuuritoimijoilta, mutta vastanneiden joukossa olivat varmasti ne tahot, jotka haluavat lähteä mukaan yhteistyöhön. Koska kyseessä on rajatulle joukolle tehty yhteistyösuunnitelma, kyselyn perusteella saadun tiedon perusteella voidaan räätälöidä malli juuri varkautelaisten kulttuuritoimijoiden tarpeisiin. Tämän vuoksi on vaikea sanoa, kuinka paljon opinnäytetyö on sovellettavissa muihin samanlaisiin yhteistyöverkostoihin. Toisaalta voisi ajatella, että pienet yhdistykset, joissa tehdään tuotantoja pienillä budjeteilla muutaman henkilön voimin, kokevat kaikkialla samantyyppisiä haasteita.

Kyselylomakkeen kysymykset onnistuivat melko hyvin keräämään sitä tietoa, mitä oli tarpeen saada tavoitteiden saavuttamiseksi. Muutamassa kohdassa, kuten vuosittaisen yleisön määrässä olisi ollut mielenkiintoista saada tarkempia lukemia yleisömäärästä, mutta toisaalta se ei lopputuloksen kannalta ollut välttämätöntä. Avokysymykset eivät aina houkuttelleet vastaajia laajoihin ja pohtiviin vastauksiin, mutta suurin osa

vastaajista jaksoi kirjoittaa mietteitään myös avokysymyksiin. Haastattelun lisääminen menetelmävalikoimaan olisi antanut mahdollisuuden tarkennuksiin vastauksissa, mutta toisaalta koin kyselyllä saadun aineiston riittäväksi.

Opinnäytetyö onnistui vastaamaan alussa asetettuihin tavoitteisiin. Sain tietoa siitä, mitkä ovat kaupungin kulttuuritoimijoiden keskeisimmät haasteet ja millaista yhteistyötä haluttaisiin tehdä. Tämän perusteella pystyin löytämään ne asiat, jotka ovat lähtökohtana yhteistyöverkoston kehittämisessä. Opinnäytetyötä tehdessä myös omat verkostoni laajenivat ja pääsin keskustelemaan minulle tärkeistä asioista monen kotikaupunkini kulttuuriaktiivin kanssa.

Keskusteluissa museotoimenjohtaja Hanna-Kaisa Melarannan kanssa syntyi ajatus, että tätä opinnäytetyötä voidaan käyttää pohjamateriaalina yhteistyöhankkeen suunnittelussa ja hankehakemuksessa. Opinnäytetyö on siis osaltani valmis, mutta varsinaisen työn erittäin motivoituneiden kulttuuritoimijoiden keskuudessa jatkuu.

LÄHTEET

Björkqvist, Leena 2011. Kulttuuri kutoo: Yhteistyö ja verkostot vapaan kulttuurikentän tukena ja innostajana. Tuottaja 2020 – osaraportti 4. Helsinki: Metropolia Ammattikorkeakoulu.

Eskola, Jari & Suoranta, Juha 1998. Johdatus laadulliseen tutkimukseen. Tampere: Vastapaino.

Halonen, Katri (toim.) 2010. Tapahtumatuotanto luovassa taloudessa. Teoksessa Halonen, Katri (toim.). Kulttuuri kokoaa. Kulttuuritapahtumien muuttuvat verkostot. Helsinki: Metropolia ammattikorkeakoulu.

Hirsjärvi, Sirkka, Remes, Pirkko & Sajavaara, Paula 1997. Tutki ja kirjoita. Jyväskylä: Tammi.

Järvensivu, Timo, Nykänen, Katri & Rajala, Rika 2011. Holistic model of innovation network management. Teoksessa Harmaakorpi, Vesa & Melkas, Helinä (toim.). Practice-Based Innovation: Insights, Applications and Policy Implications. Berliini: Springer.

Kuopio Festivals 2016a. Kuopio Festivals ry. Viitattu 30.10.2016.
<http://www.kuopiofestivals.fi/kuopio-festivals>

Kuopio Festivals 2016b. Kuopio Festivals – Palvelut. Viitattu 30.10.2016.
<http://www.kuopiofestivals.fi/kuopio-festivals/palvelut>

Laitinen, Taina 2015. Haastattelu Kuopio Festivals ry:stä. 2.12.2015. Kuopio.

Nykänen, Katri 2015. Kohti systemaattista verkostoitumista – Verkoston rakenteen ja prosessin arviointi. Teoksessa Jyrämä, Annukka & Mattelmäki, Tuuli. Palvelumuotoilu saapuu verkostojen kaupunkiin: verkosto- ja muotoilunäkökulmia kaupungin palvelujen kehittämiseen. Aalto-yliopiston julkaisusarja Taide+muotoilu+arkkitehtuuri 1/2015. Helsinki: Aalto-yliopisto.

Oulun kulttuuritapahtumayhdistys ry 2014. KUVÉ-hankkeen esiselvitys. Oulu: Oulun kulttuuritapahtumayhdistys ry.

Oulun kulttuuritapahtumayhdistys ry 2016. Oulun elokuu on yhtä kulttuurin juhlaa! Viitattu 2.11.2016. <http://www.oulunjuhlaviikot.fi/info/>

Parkkola, Timo 2012. Lupa sotkeutua: johdantoa luovan talouden verkonsilmiin. Teoksessa Parkkola, Timo (toim.). Tilaa Verkostoille! Luovan talouden verkostojen määritelmiä, toimijoita ja solmukohtia. Sarja B. Projektiraportit ja selvitykset 22, 2012. Humanistinen ammattikorkeakoulu.

Pirfest ry 2012. Pirkanmaan festivaalit – voimaa verkostoista –hankkeen loppuraportti. Tampere: Pirfest ry.

Pirfest ry 2016a. Pirkanmaan festivaalit – voimaa verkostoista 2009-2012. Viitattu 1.11.2016. <http://www.pirfest.fi/pirkanmaan-festivaalit-voimaa-verkostoista-2009-2012/>

Pirfest ry 2016b. Pirkanmaan festivaalit. Viitattu 1.11.2016. <http://www.pirfest.fi>

Produforum 2016. Genemsamma värderingar för kulturnätverket Produforum. Viitattu 3.11.2016. <http://produforum.luckan.fi/hungrig-gemensamma-varderigar-for-kulturnatverket-produforum/>

Soisalo-opisto 2016. Seutujaos. Viitattu 25.10.2016. <http://www.soisalo-opisto.fi/opisto/seutujaosto/>

Tuominen, Kari 2011. Benchmarking pähkinässä: Näin benchmarking-tutkimus toimii. Oy Benchmarking Ltd.

Varkauden kaupunki 2013. Perustietoa Varkaudesta. Viitattu 25.10.2016. <http://varkaus-fi-bin.aldone.fi/@Bin/424031f229a9918158b5197d61148cdc/1477378921/application/pdf/3845102/Perustietoa%20Varkaudesta%20suomi.pdf>.

Vilka, Hanna 2007. Tutki ja mittaa: Määrällisen tutkimuksen perusteet. Helsinki: Tammi.

Vilka, Hanna 2015. Tutki ja kehitä. Juva: PS-kustannus.

LIITTEET

Liite 1. Kysely Varkauden kulttuuritoimijoille.

Kysely kulttuuritoimijoille sivu 1

Toiminnan taustatiedot

1. Mitä taiteenlajeja toimintanne edustaa?

- Näyttämötaide
- Kuvataide
- Musiikki
- Tanssitaide
- Elokuvataide
- Mediataide
- Kirjallisuus
- Käsityötaide
- Performanssitaide
- Sirkustaide
- Jokin muu, mikä?

2. Kuinka monta yleisötapahtumaa järjestätte vuosittain?

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- >10

3. Mitä muuta kulttuuritoimintaa järjestätte vuoden aikana?

Voit mainita esim. jäsenistön omat kokoontumiset ja muun tapahtumien ulkopuolella järjestämänne toiminnan.

4. Kuinka monta kävijää tapahtumissanne vierailee vuosittain?

- < 100
- 100-500
- 500-1000
- 1000-2000
- > 2000

5. Mikä on tapahtumienne budjetti vuosittain (tuhansien eurojen tarkkuudella)?

6. Mikä on toimintanne ydinorganisaation koko ja koostumus?

Onko organisaatiossa palkattuja työntekijöitä vai ovatko kaikki vapaaehtoisia? Kuinka monta henkilöä on organisaatiossa? Ydinorganisaatiolla tarkoitetaan tässä tapauksessa niitä henkilöitä, jotka osallistuvat tapahtuman tai muun toiminnan tuottamiseen jo esitutantovaiheessa (rahoituksen hankinta, sisällön tuottaminen, tiedotus ja markkinointi jne.).

7. Kuinka monta talkootyöntekijää on mukana toiminnassanne?

- < 5
- 5-10
- 11-20
- 21-30
- 31-40
- 41-50

>50

8. Mikä on tapahtumienne arvioitu talkootuntimäärä yhteensä?

Kysely kulttuuritoimijoille sivu 2

9. Arvioi rahoitukseen ja talouteen liittyviä haasteita omien tapahtumienne kohdalla.

	Aiheuttaa paljon haasteita	Aiheuttaa jonkin verran haasteita	En osaa sanoa	Ei aiheuta juurikaan haasteita	Ei aiheuta lainkaan haasteita
Rahoituslähteiden löytäminen	☐	☐	☐	☐	☐
Rahoitushakemusten tekeminen	☐	☐	☐	☐	☐
Saatuun rahoitukseen liittyvät paperityöt	☐	☐	☐	☐	☐
Tapahtuman taloushallinto (kirjanpito ym.)	☐	☐	☐	☐	☐

10. Arvioi tapahtumien markkinointiin ja tiedotukseen liittyviä haasteita omien tapahtumienne kohdalla.

Markkinoinnilla pyritään idean, tuotteen tai toiminnan tunnetuksi tekemiseen ja sitä kautta myynnin lisäämiseen tai yhteisöjen kohdalla oman yhteisökuvan luomiseen tai parantamiseen. Tiedotuksen tavoitteena on saada tapahtuman yhteiskunnallinen tai hankekohtainen sisältö ja merkitys julkisuuteen.

	Aiheuttaa paljon haasteita	Aiheuttaa jonkin verran haasteita	En osaa sanoa	Ei aiheuta juurikaan haasteita	Ei aiheuta lainkaan haasteita
Tiedotuskanavien löytäminen	☐	☐	☐	☐	☐
Tiedotusosaaminen	☐	☐	☐	☐	☐
Sopivien markkinointikanavien löytäminen	☐	☐	☐	☐	☐
Markkinointiosaaminen	☐	☐	☐	☐	☐

11. Arvioi lakiosaamiseen liittyviä haasteita omien tapahtumienne kohdalla.

	Aiheuttaa paljon haasteita	Aiheuttaa jonkin verran haasteita	En osaa sanoa	Ei aiheuta juurikaan haasteita	Ei aiheuta lainkaan haasteita
Tekijänoikeuksiin liittyvä osaaminen	☐	☐	☐	☐	☐
Sopimusoikeudellinen osaaminen	☐	☐	☐	☐	☐
Elintarvikkeiden myyntiin/tarjoiluun liittyvän lainsäädännön osaaminen	☐	☐	☐	☐	☐
Jätehuoltoon liittyvän lainsäädännön osaaminen	☐	☐	☐	☐	☐

Turvallisuuden ja järjestykseen
liittyvän lainsäädännön osaami-
nen

12. Arvioi seuraavia tuotantoon liittyviä haasteita omien tapahtumienne kohdalla.

	Aiheuttaa paljon haas- teita	Aiheuttaa jon- kin verran haasteita	En osaa sanoa	Ei aiheuta juurikaan haasteita	Ei aiheuta lainkaan haasteita
Tapahtuman sisällön raken- taminen	☐	☐	☐	☐	☐
Tapahtumalle sopivien tilo- jen löytäminen	☐	☐	☐	☐	☐
Talkootyövoiman löytämi- nen	☐	☐	☐	☐	☐
Ääni- ja valotekniikan löy- täminen	☐	☐	☐	☐	☐
Lavarakenteiden löytäminen	☐	☐	☐	☐	☐
Telttojen/telttakatoksien löytäminen	☐	☐	☐	☐	☐

Kysely kulttuuritoimijoille **sivu 3**

13. Mitkä asiat aiheuttavat eniten haasteita toiminnassanne ja tapahtumienne tuotannossa?

14. Millaista osaamista voisitte tarjota muille paikallisille tapahtumille tai kulttuuritoimijoille?

15. Millaista yhteistyötä haluaisitte tehdä muiden paikallisten tapahtumien tai kulttuuritoimijoiden kanssa?

Kiitos vastauksestasi!

16. Oletko kiinnostunut kulttuuritoimijoiden yhteistyöverkostosta? Voit halutessasi jättää yhteystietosi alle.

Etunimi _____

Sukunimi _____

Matkapuhelin _____

Sähköposti _____

Yhdistys/organisaatio/yritys _____